

COMITIA PHILOLOGICA

In honorem Optimæ Principis

A N N Æ

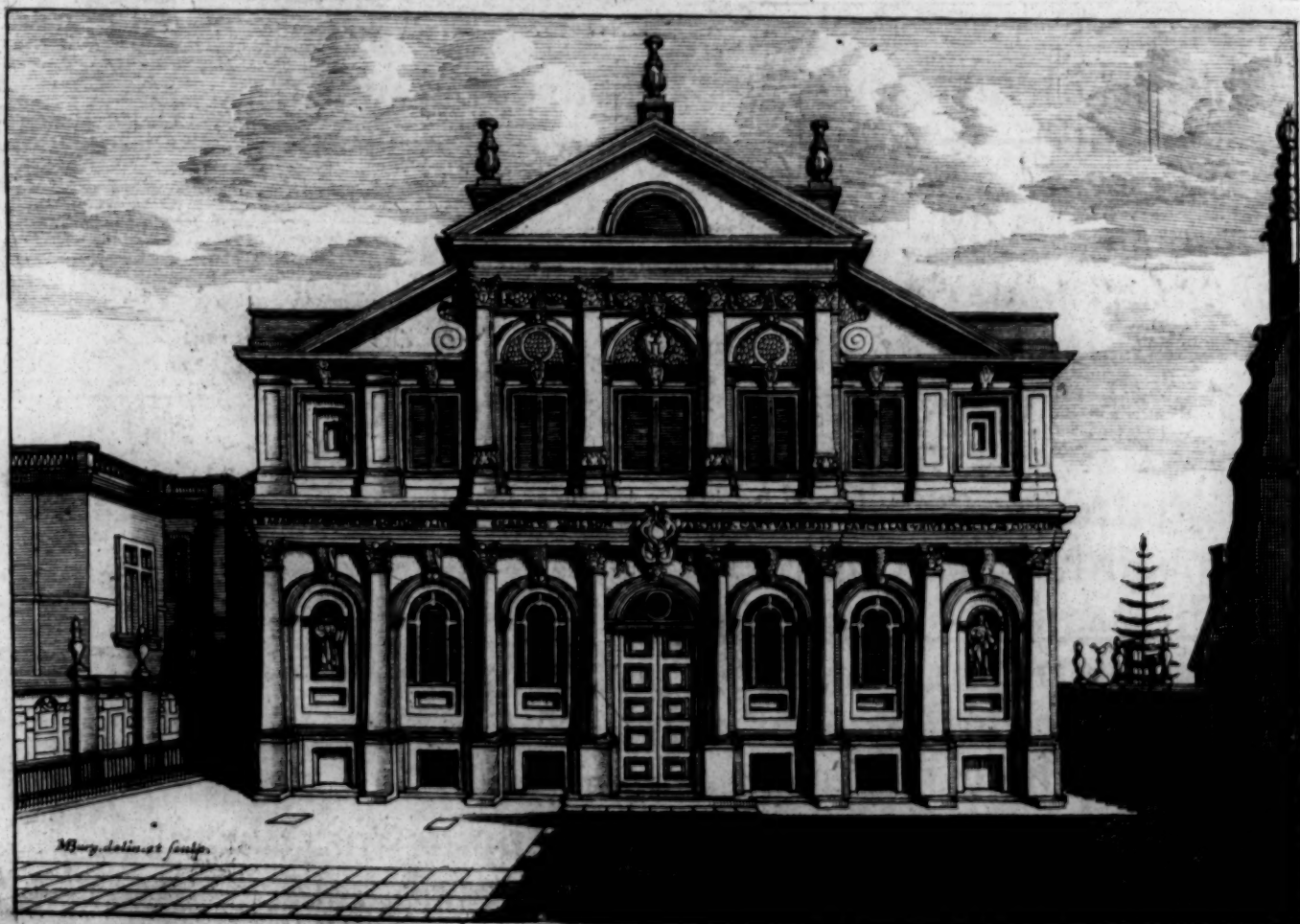
D. G. *Angliæ, Scotiæ, Franciæ & Hiberniæ*

R E G I N Æ,

Habita in Universitate

O X O N I E N S I,

Julii 16. A. D. 1702.

O X O N I I,

E THEATRO SHELDONIANO, 1702.

Venales prostant apud *Hen. Clements* Bibliop.

P R O L O Q U I U M.

CUM tristi ullo fato *Jani* fores olim patuere, cum gravius aliquod infortunium remp. exercuit, recte instituerunt Majores, *Academici*, ut iniquis illis tempestatibus Theatri portæ occluderentur, & *Musæ* etiam ab omni Festorum apparatu prorsus abstinerent. Diuturnum igitur hujus Loci silentium dum mente recolo, extant interim sanguineæ Bellorum causæ, *Mariæ* bustum, & flebilius adhuc *Gulielmi* fatum. Querelis autem ulterius indulgere, aut tardos in precantium vota superos laceßere nos vetat *auspicata* ANNÆ *Inauguratio*, quæ metus omnes fugavit, meliores reduxit dies, & tam nostros, quam Sociorum animos, rebus suis diffidentes erexit, firmavitque. Tuti enim sub Illius Patrocinio Sacrum hoc Literarum Domicilium tam erudita frequentia nitens videmus, vates suis ornatos hederis intuemur, & milites etiam suis; hi Victorias late reportabunt, quas illi vaticinii jure futuras prædixere. Illius consiliis acceptum referamus, quod *Europa* Gallorum fraude atque infidiis divulsa, repetito jam fœdere coalescat. Hinc *Britannia* immanem Pelagi Ditionem sibi vendicat, & *Ludovicum* tuto potest contemnere. Nihil enim desperandum est dum ANNA avita ornet Sceptra, *Georgius* Classem tueatur, & *Ormondus* Angliaci nominis terrorem exteris gentibus incutiat. Æquum igitur est ut *Reginam* præconiis, quibus possumus, maximis prosequamur, cujus sub Auspiciis tantam videmus subditorum amicitiam, tantum animorum concentum & harmoniam; cujus favore Pacis artes & humanitatis studia pari successu domi excoluntur, quo Duces & Imperatores nostri foras bellum administrant. Maximam illius Pietatem, notam in omnes benevolentiam, artesque quibus dominium in animos extendit, invenientur ubique qui recenseant, nusquam qui omnimodo fatis illustrent. Quis enim est tam iniquus rerum æstimator, qui incredibilem ac pene divinam *Reginæ* Sapientiam, Consilium, Temperantiam, Mansuetudinem & Clementiam non suspiciat? quæ omnes virtutes in Illa adeo simul emicant, ut in aliis Principibus vix singulæ possunt reperiri; tantus antem illi contigit laudis atque gloriæ concentus, ut ni-

hil severitati ejus hilaritate, nihil gravitati simplicitate, nihil majestati humanitate detrahatur. Exultant jam *Elisæ* Manes, quod *Britannia* sua iterum *Reginæ* pareat, quæ eadem animi Magnitudine & Constantia, artes promovet, res civiles administrat, ac sacras tuetur.

Otium hoc literatum vobis gratulari liceat, *Academici*, quo sub hac regnante *Dea* fruimur; Illâ auspicante famam *Sheldoni* reviviscere sentimus, atque hæc Subsellia frequenti & augusto cætu stipata contemplamur; Ingenti juvenum coronâ æstuat Theatrum, qui *Academiam* jam ornant *Discipuli*, quam olim *Patroni* tuebuntur. Passim jam vigent Artes, undique sese exerunt ingenia. Quicquid potuit *Aristoteles*, quicquid *Chrysippus* aut *Crantor* docuere, in iis investigandis, nostri suos exercent animos; sunt qui *Horatii* facilitatem, *Virgilii* Majestatem, profusam *Pindari* copiam, *Homeri* sublimitatem, *Demosthenis* robur & vehementiam, *Ciceronis* demum ubertatem & acumen, imitari saltem gestiunt, si minus possunt assequi. Theologos aufugiunt *fanatici* Tenebriones, Multiplicem eorum eruditionem *Hæretici* non minus audent aggredi, quam argumentorum pondera aut eludere possunt, aut sustinere.

Pergatis igitur, *Viri Optimi*, bonarum Artium disciplinas promovere, quibus ætas juvenilis solet informari, quæ adolescentiam alunt, & senectutem oblectant, quæ secundis rebus ornamentum, adversis solatium præbent & subsidium; Ita si quando aut *Reginæ* aut *Ecclesiæ* defensio vestrum auxilium desideraret, quod avertat Deus! versus Ecclesiam immota, versus Reginam fidelis, in æternum Eadem, sine macula, & sui similis floreat Academia.

Prideaux Sutton A. M.

è Coll. Ball.

Lex Salica.

F. **C**Ernitis, O focii, densos circum atria cœtus
Certatim glomerari; extructaque mœnia Musis
Augustos aperire finus! ut læta triumphis,
Ceus quondam, festo excipiant subfella plausu
Patresque, Proceresque, & non ignobile vulgus!
Hic docto solitas renovant in pulvere lites
Discipuli, *Stagirita*, tui; atque à plebe remotos
Explorant Naturæ aditus; fœliciter ausi
Difficiles latebras, refugumque exquirere verum.
Hic studio accensi juvenes, quos æquus *Apollo*
Audit, & insinuans circum præcordia ludit,
Pierias tentant artes, variisque requirunt
Materiam numeris habilem: pars carmine digno
Præliaque, *Ormondumque* suum, & Te, Maxime *Georgi*,
Concelebrant; pars pacis opus, fœliciaque *Annæ*
Sceptra canunt, lætaque cœnt *Anna* auspice Musas.
Illa quidem Aoniæ dedit otia grata juventæ,
Reclufitque sacros latices; *Illa* aurea genti
Secula redonabit, charosque tuebitur Anglos.
Illa parat vindex animosam immittere campis
Celtiacis aciem, tumidos cohibere ferocis
Borbonii fastus, *Salicamque* refigere *Legem*.

P. Heus Tu! quas memoras Leges? an scilicet illas
Quas *Venusinus* habet? jubeat cum *ter pede terram*
Pulsare in morem Salium? A. Dic, quæso, choreæ
Borboniusne autor fuerit? certe hinc ego sacram
Saltandi methodum sperare posse recudi
In melius. *Gallis*, quicquid molle atque facetum
In saliendo queam, deberi agnosco Magistris.
Dexter inurbanas *Anglorum* linquo Choreas
Bæotum pedibus, vel amanti rura colono.
Quin si vera refers, *Parisinas* protinus arces
Invisam, & *Salios* quavis mercede doceri
Aggrediar motus. P. Sed ego nummi atque laboris
Parcus, sisto domi: mihi namque ingentia complet
Scrinia *Dacerius*; subtili hic arte recludet,
Quisve modum instituit, vel qui saltare solebant,
Usque à *Pompili* Fastis ad *Cæsaris* annos.

F. Quin vestris ne vana animis illudat imago,
Parcite uterque operi: (*ad A.*) Tibi nec tuus Histrio pandet,
Nec tuus (*ad P.*) Interpres, *Salicæ* mysteria *Legis*.

P. Quare agedum, quia in his rebus tam cernis acutum,
Si melius quid habes, profer. *F.* Cum insignia belli
Deposuit late victor populoque pararet
Jura suo, fera hunc mansurum in secula morem
Instituit *Pharamondus*. *A.* Ad unguem ego calleo quic-
quid

Ille egit *Pharamondus*; ego quodcunque *Scuderus*
Scripsit in historia, memori sub pectore servo.
Omnia nota mihi, quanta undique bella ciebat!
Quales Heroi intulerit *Rosamonda* labores!
O quam te memorem *Rosamonda*! nihil tamen horum
Quæ temere effutis, millesima pagina narrat.

F. Ille idem (tibi quem notum tua Fabula fecit)
Providus edixit, nequa olim Fœmina regnum
Occupet, Imperiive graves moderetur habenas:
Et *Franci* hoc statuit jus inviolabile *Sceptri*.

A. An meus hoc *Pharamondus*? amor cui pectora circum
Lusit, Fœmineisque dedit gaudere catenis?
Barbarus ad *Gallos* mos hic pervenit? ubi artes
Excolit *Idalias*, & habet sua castra *Cupido*?
Crediderim (nec vana fides) Muliebribus usum
Confiliis *Lodoicum*; & qui dare jura per orbem
Jactat, fœmineis ultro se subdere vinclis.
Certe hominum extremos hunc invenisse *Gelonos*
Censuerim morem, aut nostro procul orbe remotos
Sauromatas, patrio queis torpent frigore corda.

P. O queiscunque sacrum debes regionibus ortum,
Æratâ tabulâ, & Cedro *Lex* digna perenni!
Fœmineone jugo se tradere Mascula pubes?
Dedecoresque pati manicas? Sceptrumne movebit
Dextera, acum regere, & telam deducere nata?

A. O Te, Saturni lævum cui præfuit astrum
In cunis, duroque effinxit pectora limo!
Tunc audes teneras, cœlestia munera, Nymphas
Sacrilegis temerare probris! queis mitius æqua
Indidit ingenium natura, animumque pacem
Imperii, tantoque oneri fœliciter aptum.
Non si Fœmineæ benè noris acumina mentis,
Ingenuosque sales; non hæc opprobria pergas

Effutire

Effutire levis. *P.* Nimium fane has ego dudum,
Versutasque artes memini: ex quo, Numine lævo,
*Orbiliun*que pati, hospitioque assuescere acerbæ
Xantippes fors dura dedit: sæpe illa latrantem
Fraudavit dapibus stomachum, semesa reponens
Fercula, demensisque adjecit jurgia curtis.
Usque adeo miseræ solitus discumbere quadræ,
Cramben Grammaticæ, & repetiti rauca laboris
Tædia maluerim ferre, *Orbili*que flagellum.

F. Non te adeo ingenuas didicisse fideliter artes,
Et *Flacci* callere modos mirabimur ultra:
Cum studii tam sacra fames tibi pectus adegit
Musas usque sequi, & dapibus præferre Lyceum.
Quare age, doctrinæ cum sit tibi tanta supellex,
Cætera *Xantippæ* condones æquus; ob unum
Hoc debes, quascunque potes persolvere grates.

P. Huic me multa quidem merito debere fatebor,
Plura tamen debet *Conjux*, cui sæpe patella
Comminuit cerebrum, variataque tergora crebris
Distinxit maculis: memini, cum fustibus illa
Sæviit in latus immeritum; vicinia festas
Instituit pompas, & totam ludicra circum
Signa tulit villam, ignavis metuenda maritis.

A. Nescio quæ narrat spectacula, *F.* Forfitan olim
Experire, miser. *A.* Tu dic, animosa virago
Quales rettulerit victo de conjuge palmas.

P. Principio, incedit phaleris ostroque superbus
Acer equus; victrix onerat cui foemina dorsum,
Terrificum quassans baculum; quam pone maritus
Multa gemens sedet, atque os caudam versus equinam
Exerit immundum, ludibria grata popello.
Interea hunc uxor validis insultibus urget,
Ingeminatque ictus, non comparis immemor unquam.
Quam gemui casum infausti miseratus amici!
Ut vidi lacerum latus, & nova vulnera passum,
Fædatos crines, pollutaque fæcibus ora.

Foeminea ex illo mihi tempore nota *tyrannis*;
Ex illo Imperium horresco, fascesque cruentos.

F. Quin potius recolas quantus Muliebria corda
Spiritus intus agat! quam bello vivida virtus!
Militiæque potens animus! patiensque laborum!
I, recale, antiquæ notissima nomina famæ,

Agmen

Agmen *Amazonidum*, & *Threissæ Virginis* arma.
Aspice, ut infractis *Turni* succurrere rebus
Aufa, per hostiles acies, per tela, *Camilla*
Sæviat; *Iliacasque* fatiget cuspide turmas!
Aspice, ut instaret sævo *Boadicca Neroni*,
Confereretque manum! quales animosa *Philippa*
Addiderit stimulos *Natique & Conjugis* iris,
Cressiacisque ardens *Britones* immiserit agris!

A. Nec reticenda tamen præstantior omnibus una
(Quam speciosa inter jactat miracula *Memphis*)
Insigni *Cleopatra* animo: stetit illa, utriusque
Fortunæ Domina; & virtutem extendit avitam,
Non minor *Augusto* victrix, non victa *Catone*.

P. Egregium sane exemplum, atque imitamine dignum!
Hanc laudas? quæ dum vefano indulgit amori,
Exitiumque sibi, & patriæ, nil tale merenti,
Intulit; *Antonique* hærentem in vertice laurum
Crimine foedavit turpi, vetitisque *Hymenæis*.
I nunc, & castæ virtutem extolle *Lacænæ*,
Ausoniaeque ingentem animum, & pia corda *Joannæ*:
Quando ita bellus homo es, neque *Nymphas* lædere noris.

A. Diis habeo grates, blandi me quodque tenelli
Finxerunt animi: *Nympharum* agnosco libenter
Imperium; molles renuam nec ferre catenas.
Devinctum me *Phyllis* habet, mihi pectore vires
Excitat insolitas: modo Tu, mea *Phylli*, jubeto;
Ibo alacer, medius per tela, inimicaque *Turcæ*
Agmina; *Barbarici* penetralia clausa *Tyranni*
Effringam, & *Nymphas* indigno carcere solvam.
Sic chara ad pugnam excivit *Briseis Achillem*:
Sic *Paridi* generosum accendit *Tyndaris* ignem.

P. Sic quondam *Tobosa* furentem immisit *Iberum*,
Debellare molas, pecudumque evertere turmas.

F. Quin vos, ô *Juvenes*, vanam deponite litem:
Non opus *Externæ* fastos exquirere gentis,
Aut *Veteris* monumenta ævi: queis *Fœmina* bellum
Auspiciis moveat; pacem quibus artibus ornet
Anna docet. charis hæc jura æterna *Britannis*
Firmabit; moresque bonos, & mœnia ponet.
Non sic ritè sacras *Numa* fovit honoribus *Aras*;
Non sic Arma tulit *Cæsar*, non Jura *Lycurgus*.

P. Sed nec Ego (quanquam mihi nulla arridet amanti
Phyllis)

Phyllis) foemineæ renuam moderamina dextræ;

Annæ fiqua pares jactaret foemina dotes;

Annæ fiqua foret similis; fiqua æmula tali
Exsuperet virtute. Sed ô! quæ laudibus æquis
Certare, aut tantis speret se attollere rebus?

Quæ miti auspicio fasces, & sceptrum gubernet
Regia? quæ magnæ sustentet pondera molis?

A. Scilicet *Anna* Tibi cum molliat aspera corda,
Quam facilè hostiles felix deleniet iras!

Et subiget *Celtarum* animos, atque agmina Victrix!

F. *Anna* inter titulos Heroum haud ultima, famæ
Vindex Foemineæ decus instaurabit; iniquam
Delebit maculam, *Salicæ*que opprobria *Legis*.

Heneagius Finch,
Gulielmus Pultney,
Gilbertus Affleck, } Ex Æde Christi
Superioris Ordinis
Commenfales.

Annæ Reginae Inauguratio.

Quid facit Ormondus, cui fulmina destinat arcu
Exitiumque Heros; ut fraudes cautus honestas
Eugenius Celtis molitur; foedere junctæ
Quicquid agunt turmæ, sociæque per æquora classes,
Ostendant alii; dubii præludia Belli,
Ambiguas lauros, & nondum parta trophæa.

Ipse canam pompas, & quæ spectacula vidi,
Et quorum pars læta fui. Diademate cinctam
Reginam Patrio, Britonasque, ferocia corda,
Mollibus imperiis, Annam, sceptroque regentem
Foemineo referam. Dedit Anna hæc otia Musis
Defuetosque diu lusus; dabit Hæc quoque lætis
Vatibus argumenta, novasque in carmina vires.

Quo vultu & quali Dea majestate Paternum
Ascendit solium, veterisque insignia Sceptri
Par Proavis gestat! Sacros pia turba Penates
Circumfusa colit; dumque auro induta nitenti
Anna caput, gemmis scintillat, & æmula Phœbi
Luce micat nimia; Procerum chorus undique vittis
Imparibus fulgent; & tempora cincta coronæ
Lumine dimidio, radiisque minoribus ornant.

C

Georgius

Georgius ipse, comes thalami, jurisque Mariti
Immemor, obsequio studet. Acris Danica proles,
Intrepidusque Heros, augustæ mollibus ultro
Conjugis imperiis, lenique obtemperat Annæ.

At cur mentitos Proceres, & ficta Triumphus
Exhibet ora Ducum? Tyrio cur murice tincta
Magnatum simulacra nitent, privataque terga
Effigies aliena, & non sua purpura vestit?

Nempe olim Henrici virtus & onusta trophæis
Arma graves Celtas domuere; Lutetia fasces
Obtulit Heroi, captivæque sceptræ, Britanno.
Gallia servitii patiens, (dum Fata sinebant)
Paruit Angligenis; nunc restat inutile nomen,
Reliquiæ imperii tenues, & inanis imago.

Verum ô cœlestes si serior auxerat umbras
Mens sacra Auriaci, durusque pepercerat Orcus
Semideo Heroi; titulos avulsaque Regna
Ense reportasset; Regalem Aquitania veris
Ornasset Ducibus pompam, & Normannia priscum
Imperium agnosset; sed inexorabile Fatum
Spem Britonum elusit vacuam, exitiumque Tyranni
Distulit exultantis, & irrita vota fefellit.

Tu tamen, Anna, pari auspicio, & muliebribus armis
Borbonium reprimas; Britonumque assuetâ trophæis
Pectora sustineas. Fracta infelicibus ausis
Ornabit vestros, ingloria præda, Triumphos
Canities Lodoici. O! si victricis Elisæ
Menti furgat imago; laboribus aspera belli,
Gesta Patrum recolens laurosque, Britannica pubes
Ardet adhuc; notumque Regens quid foemina possit.

Dr. Edwardus Baro de Dudley & Ward

è Coll. Magd.

Laus

Laus Matheſeos.

H. **Q**uid terris ultra ſegnīs moror? æthera pennā
Non humili tranare libet. --- Dudum ardua cœli,
Errorem Lunæque vagum, & Titania regna
Luſtravi. Dubios O! Tu rege numine niſus,
Phœbe Pater, pandasque iter & veſtigia firmes.
En levis ut videor ferri per inane! recedunt
Terræ, urbeſque, nigræque aer fuligine craſſus.
Æternæ lucis tenues immergor in undas,
Perpetuumque diem; propius datur arva tueri
Lunariſ falebroſa foli, flammantia Martiſ
Ora, Joviſ comites, & denſo milite cinctum
Saturni ſyduſ, vaſtiſ informe ruinis.

S. *Quid dignum tanto feret hic Promiſſor hiatu,*
Qui terras cœlo miſcet, ſeque inferit aſtriſ?
Vexat amor *Cynaræ* miſerum? captumne Puellæ
Inſidiis torquent primæ faſtidia Lunæ?
An rerum cauſiſ intentum dira phrenēſiſ
Invaſit? certe horrendum furit! (*ad H.*) ô Bone, quin Tu
Fare age, ſiquid habes Muſiſ & Apolline dignum.

H. Ut verum fatear, me rerum exquirere cauſaſ
Uſque juvat; nec at Ipſe moror, ſi carmina poſciſ.
Quæ tenerum placido docuit *Silenus* in antro,
Protinuſ expediam. *S.* Ficti primordia mundi
Scilicet expones, aut ſydera vorticis acta
Turbine, clinanteſve atomoſ triplexque Elementum,
Semina Formaive & inertis Materialiſ.

H. Hiſ majora quidem (nec & hæc didiciſſe pigebit)
Silenus cecinit; quâ primum ſtella feratur
Vi prorſum, dein ſoliſ amans cogatur in orbem,
Pondere quæque ſuo librata & conſcia *Phæbi*.
Quiſ cœlorum ordo; variis qui tempora claudant
Limitibuſ motuſ; mutatiſque Aſtra reducant
Phaſibuſ; & Venerem Phœbenque in cornua curvent.
Impete quo Telluſ urgetur; ut uſque potentem
Speſtat amica polum, Phœboque obvertitur almo:
Quæ noctiſ lucique viciſ; queiſ volvitur Annuſ
Cardinibuſ, formamque novat. *S.* Te valdiuſ ipſo
Iſta quidem novi: namque olim ſæpe Magiſter
Monſtravit mihi Soliſ iter; quâ *Siriuſ* ardet,

Quâ

Quâ tardus reptat Cancer, solemque moratur ;
Quâque diem Gemini producunt ; doctus in ære
Alcimedon quicquid cælavit. Sæpius Hydram
Extimui, torvumque Bovem, rabidamque Leænam,
Et Ceti fauces, & hiantem immane Draconem,
Æquantemque, Axemque, Polosque, & Bellerophontem.

H. O mirum Astronomum ! species dignoscere rerum
Qui nescit veris, *Axemque* in signa reponit !
Divorum Interpres certe non doctior *Ille*,
Nuper *Ephemeridem* qui mirâ indagine torfit
Innocuam, Artifici Musisque infanda minatus !
Dum videt in Tabulâ fessi resoluta *Leonis*
Membra, furit ; *Phæbique* furens imberbis honores
Polluit, & *Clyties servatum* damnat *amorem*,
Atque Artes fatuus sacras, quas nescit & odit.

S. Quis ferat, Hobbesî, factum horum ? Egon' huccine veni
Schoenobates, Magus aut Geometres ? *H.* Parcius ista
Ingenuis-nec nota prius tibi candidus audi.

Sidereas moles, Spatioque ostendere Mentem
Æthereo mistam, & radio describere mundum
Ille senex docuit ; stellæ momenta tabellis
Pingere, lineolisque vagas distinguere vires.
Mutantem formas Naturam sedulus arctis
Impediit nodis ; varios diagrammate vultus
Disponit, signatque notis ac ordine certo.
Hinc facile series annorum & temporis acti
Digerit in fastos, venturaque sæcula pandit.

Quod Stagiritam olim, quod te, Zabarella, fefellit,
S. Arcana obscuris doctum prætexere verbis,

H. Nosse parum est-fursum ut trahat undas Luna seque-
ces,

Inque vicem se subducens ad littora mittat.
Proliciant æstus cur Libra Ariesque tumentes ;
Cynthia plena inflet, decrescens mulceat æquor :
Ut blando tenues sol evocet igne vapores,
Instauretque udus sitientes Jupiter alveos.

S. Cur non & dubias Fatorum exponere leges
Pergas ? quæ faustam promittant sydera vitam,
Gaudia quæ minuant, quæ mortem sæva minentur ;
Quo curæ, quo læta *Venus se proferat astro* ;
Quodcunque ære dato in triviis vagus explicat Augur ?

H. Sit tuus iste labor ; dic & cur mente procellæ

Præsentit

Præsentit Damafippus onus, cur flantibus austris
Languet, atque æger grassanti torpeat Euro.
Quod mirere magis, ludorum expendere fortes
Præfagus pollet divinâ calculus arte;
Alea seu vocat ignavos in bella Togatos,
Seu chartis certare juvat. S. Tu spernis utrumque,
Callidus incautam nummis emungere pubem,
Fortunæque vices fallaci vertere cubo.
Sic tibi nota *Venus*! sic dura *Canicula*! Musæ
Grande rudimentum-Narres, si dicere fas sit,
Quæ docti sint prima, Conon, elementa laboris.

H. Quæritur ingenium primo, non litibus aptum
Ambiguis, facile aut levibus penetrabile curis;
Sed promptum, acre, tenax, & natum rebus agendis.

S. Invitis natum Musis & Apolline nullo,
Quale feri montes peperere vel ultima *Thule*.

H. Cui mentem Artis amor Laudisque incendit honestæ,
Se puer assuescat numeris; rationibus assem
Dividat in partes, spinosa problemata tractet.

S. Sic teneros ærugo animos, sic cura peculî
Imbuet; his cultus studiis quæ carmina scribet?
Scilicet infudat, queat ut servare suam rem.

H. Sic olim Romana stetit, *Quæstoris* iniqui
Dum non cassâ fides, dum mens non læva senatûs.

Mox opus *Euclidis*, sôphiæ monumenta vetustæ,
Evolvat, teneatque memor, quæ schemata *Thales*,
Quæ *Samiusve* senex patriâ descripsit arenâ.

S. Quinque annos fileat, juretque in verba Magistri
Jejunus; tandemque scholâ miser exeat, hirtus
Corpore, mentis inops, incultis moribus asper.

H. Hic molles firmat mentes labor; aspera corda
Mulcet amor Veri, atque ad publica munera format.

Tu canis interea formosam *Phyllida*, at illam
Nec vatis miseret, nec curat carmina *Phyllis*.

Haud gravis iste labor vacuo, nec inutilis Urbi,
Militiæ, Nautis, Pictoribus--- S. atque Poetis,

Qui vocum inde queant mensuram promere. Mendax
Bibliopola virum sic laudat, vendere librum

Dum studet insulsum. H. Te raro, Cotta, fefellit
Emptorem.-- Juvenis rationum pondera fuetus

Librare, in sylvis campisque exerceat artem,

Graphometrum normamque vibret. S. Sed tetra cupido,

D

Et

Et mala fraus absit generosâ mente; sit æqui
Arbiter, & spectet vicini haud invidus agros.

H. Securus pictâ deîn ludat imagine mundi,
Finibus includat populos, loca diffita longe
Exploret, numerisque viæ compendia signet.
Sæva nec horrendi tractare negotia *Martis*
Pacis amans metuat (non spernit cætera durus
Has artes Mavors) in chartis muniat urbes,
Exiguumque levi cautus struat aggere vallum.
Castra locis ponat tutis-hic tendat *Ulysses*,
Illic *Æacides* --- Acies committat, & omnem
Effigiem belli calamo sine sanguine ducat.

S. Sim licet indocilis, non & Natura pusillum
Finxit; in arma sequi non ipse inglorius armis
Ormondum ardebam; at blandi vetuere parentes,
Quos haud ars moveat, nec honesti præmia belli.

H. *Ormondum* sequere; *Ormondum* comitatur euntem
Pallas, consiliisque ardentes temperat iras.
Non animi cæcâ fretus virtute ministrat
Dux grave martis opus: quanquam hunc quis adibit *Iberum*
Infanus? Juvenem docuerunt spernere *Musæ*;
Fortunæ infidias, & iniquum eludere fatum.

Cum jam mentem ætas rerum & firmaverit usus,
Arte secet teretemque *Globum* Conumque triformem:
Obliquos fervet frustorum in margine flexus,
Seu diversus abit, coeatque volubilis error;
Linea quæque suas fortitur, & Area leges.
His clarum studiis *Tripolitam* (& quis fuit alter
Immensam certis numeris qui clausit arenam?)
His illum, celebrat quem *magnum Perga*, merentem
Musa mori vetuit, patrioque locavit Olympo.

S. Dignos laude viros -- sed quis dignetur honore
Heroum Vatumque, creat quos Jupiter æquus
Cognatos divis? patiens licet usque laboris
Affidui mens fit, nec cedat fama labori.

H. Improbus iste labor dedit altum vertice cælum
Atlanti fulcire; vigil dum spectat Orion
Stellarum obliquos cursus æthræque meatus,
Eripitur terris, notisque immergitur astris.
Sæpe breves nocuere moræ-sana ergo Juventus
Urget opus, veterumque premit vestigia solers,
Doctrinæ laudisque simul spe arrecta futuræ.

Sit

Sit cave pura manus, mens integra ; Dia *Matheſis*
Naturæ *caſtis* animis myſteria pandit.

S. Quin vanos meditare dolos: illudere doctis
Siccine ſperasti? nugas, i, vende popello,
Pulverem anodynum, & Magicæ miracula Lymphæ,
Vimque datam Saxo ſpeciem variare metalli.

H. Abſit at ingenii levitas; non garrula divæ
Lingua placet: *mores* amat hæc mentesque ſeveras,
Abſtinuit ſemper nugis & inanibus auſis.
Diſce memor vires artis fructusque laborum;
Quid rerum ſimulacra oculo depingat in imo:
Semita quæ lucis, ſeu ſaxo excuſſa nitenti
Obliquum remeet, ſubeatve inflexa liquorem.
Jamque vitro certet formas inducere torno
Docta manus, tubuliſque orbes aptare micantes.
Omnibus haud eadem lex eſt: junctura propinqui
Ampliat hæc artus culicis, ſimulatque Elephantem;
Illa procul diſtans cœlo deducere ſydus
Aptior, & ſpecie majorem oſtendere Phœbum.
Eſt, quæ cœleſtes cryſtallus colligat ignes,
Quæ liquet æra jubar ſolis mentita; nec unus
Conſtat honos cunctis; ſequitur vis certa figuram.

Quin Tu, Magne Parens lucis, moderaris habenis
Palantes ſtellas, productum & ſectis in orbem
Imperio (Docti *ellipſin* dixere); Cometes
Hanc amat ire viam facilis, nec nutibus obſtat.
Tu das jura polo; duce Te Natura tenorem
Servat, & inventas aperit Mens ordine leges.
Pectine Tu citharam pulſas, at ovantia ducens
Agmina *Mercurius* levibus vacat uſque choreis,
Dum læti terris dicunt Tibi carmina vates.

S. Nec nos *Phœbeas* unquam contempſimus artes:
Quis magis excoluit? ſi ſit Diis orta *Matheſis*,
Sint faciles Muſæ, ſis Tu modo dexter Apollo,
Hinc olim meritas ſolvam Tibi carmine laudes.
Savilii decus & doctam celebrare ſenectam
Walliſii ſumam, tibi, *Granta*, & amabile nomen
Neutoni; ſe non alio plus Anglia jaçtat.
Stabit Honos *Arti*, rutilo dum ſydera cœlo
Labentur. H. Stabit, dum Sol reget æthera nutu,
Volveturque ingens, quem doctis explicat, Orbis.

Carolus Hancocke Arm. fil. } è Coll. Ball. Sup.
Johan. Sedgwick Arm. fil. } Ord. Commenſ.

Georgius Angliæ Patronus.

ARma graves latè populos, sævique tumultus,
Arma vocant Mufas; & Tu, *Sheldone*, canoros
Aonidum numeros pofcis, vatunque labores,
Et rupto tandem referas Tua limina *Jano*.

At vix alma Quies celebrata, & poftibus enfes
Fixi, & perpetuo devinctæ foedere Gentes;
Ecce iterum concuffa Fides, odioque recenti
Cuncta retro turbata fluunt: fremit undique bellis
Attonita *Europa*; unà acres ardefcit in iras
*Auftriacus*que ferox, atque infatiabile pectus
Borbonidæ; tum cunctæ adeo concurrere Gentes,
Et junctis sævire opibus: fonat *Itala* tellus,
*Alpinæ*que arces, & nunquam immunis ab armis
Flandria; jam canos turparunt fanguine fluctus,
Et volucrem tardant objecta cadavera *Rhenum*.
Interea toto densantur carbafa ponto;
Immenfumque *Atlantem*, & quas *Iber* aspicit undas,
Mille cavæ fcindunt puppes, mille agmina portant
Bellantùm, atque uteris fatalia fulmina cæcis.

Quem tamen incertis animofa *Britannia* rebus
Advocet, ultorem *Lodoici* & ovantis *Iberi*?
Quem galeâ *Mavors* munitum, & pectore forti,
Ducat in oppofitas acies? Cui cærula ponti
Imperia, & validum cedas, *Neptune*, tridentem?

Salve, invicte *Heros*, *Annæ* digniffime *Conjux*,
Tu præfens in vota veni; Tua pofcimus arma,
Quotquot *Hyperboreum Virvedrum* atque humida *Vectis*
Claudit, & alma finu locuplete *Britannia* nutrit,
Gens affueta armis, hoftique inamabile nomen.
En! Tibi non tardi fummos largimur honores,
Sive acies vocet, & firmi certamina campi,
Atque equitum peditumque labor; five æquore vasto
Navigia accenfa, & mediis *Mars* excitus undis.

Non Te, belligeris quæ tot fe jactat alumnis,
Cimbria; degenerem tulit, abfimilemve fuorum;
Nec Tibi pectus iners, & detrectantia Martem
Corda dedit: fed dura ævo *Bellona* virenti
Acribus effinxit ftudiis, inque arva tenellum
Duxit, & in patrios montes, docuitque fonantem

*

Flectere

Flectere equum, & certa torquere hastilia dextra.
Vidit Marte novo *Wismara* armisque superbum
Per campos juvenem, prima agminaque ense prementem.
Viderunt *Sueci*, & gelidus tremor ossa fatigat,
Ne lætam retro fortem atque faventia vertat
Fata puer, partasque agitet de vertice lauros.
Ecce procul medios *Frater* delapsus in hostes,
Quem gladii centum, & centenæ cominus hastæ
Circum humeros & colla premunt; fluit artubus imber
Sanguinis augusti: frustra Ille acerrimus enfem
Huc illuc rotat obluētans, minuitque periculum
Paucorum exitio: telis tamen usque fatiscit
Obrutus, & cedit numeris. At non Tua frustra
Visa manus, *Georgi*, nec inania tela labanti
Pro Rege intorques, neque fortuna obstitit ausis.
Quot Tu illæsus, ovans, prosternis corpora ferro
Suecica! quot per Te incolumis dat funera *Frater*!

Hæc olim; hic primis ingens honor additus annis.
Nunc animo majora moves; nunc acrior hostis
Debellandus adest; nunc *Annæ* & *Conjugis* arma,
Idem per terras, idem alta per æquora ductor,
Dirigis imperio; nunc fata *Britannica* firmas.

Namque olim longæva *Druis*, dea præscia veri,
Quæ nemora & charis servat Querceta *Britannis*,
Dum movet ora sagax, venturaque fata resolvit,
Tum cum odio infesto bellisque lacefferet *Anglum*
Cimber, & alterno maduissent sanguine campi;
Illa in secessu arboreo, sacræque sub umbra
Ilicis, alta sedens, hæc edidit: 'O mihi gentes,
'*Albion*, ante alias charissima, nunc spolia ista
'Induis, occisoque insultas ardua *Dano*.
'At non hoc feri gaudebunt Marte nepotes,
'Cum *Cimbris* demissus avis, & stirpe *Canuti*,
'Venerit olim Heros, Tibi tunc gratissimus Hospes.
'Illi Tu dona, & sanctos cumulabis Honores,
'Connubioque volens, & regni parte beabis.
'Quas Ille in terras classesque atque agmina ducet
'*Angligenum*! ah quantum audaci, Mea Patria, *Dano*
'Debebis! vix Tu ipsum animo & pietate decorum
'*Cappadocem* magis, aut ipsam veneraberis *Annam*.
'Tum vos, sublimes sylvæ, & (mea gaudia) *Quercus*,
'Ibitis immensum in pelagus, perque omnia late

‘ (Victtricem in classem fabricatæ, altæque carinas)
‘ Æquora, vester erit quocunque in litore portus.
‘ En fugiunt *Senones* disiecti, & *Iberus* ab alto
‘ Navita subducit fractas intra vada puppes,
‘ Et sese pavidus terra interiore recondit.

D^s. *Bourchier Wrey* Baronettus,
ex Æde Christi.

Expediitio Ormondiana.

DUM clades *Lodoico* ultrix *Europa* minatur
Fœdera terrarum violanti; & sceptrâ *Philippo*
Furtiva extorquet *Cæsar*; dum decutit arces
Athlonius, quaque *Eridani* sonat unda, catenas
Vandomio Eugenius meditatur, & intonat armis:
Te pariter pugnae affuetum, fortissime Ductor
Brutigenum Ormonde, & *Socii* pars maxima *Belli*,
Mens generosa aliquid jamdudum invadere magnum,
Sternere cæde Viros, aut cingere mœnia flammis
Extimulat, pectusque accendens nobilis ardor
Torquet inexploto rigidi *Mavortis* amore.

O si Te sequerer per tela, ignesque sonantes,
Non indignus *Avis*!

En! video ut fulcas instructis navibus æquor,
Hærent dilecto lateri agglomerata juvenus,
Saxonidum flos & virtus, gensque aspera *Belgæ*,
Scotorumque tremenda phalanx, quos justus in hostes
Fert dolor, & merita *Lodoix* exasperat ira:
Scuta virum, galeasque, & signa undantia longe
Glaucus Nereidum pater, *Oceanique* puellæ
Mirantur, nemore in picto dum ferreus hastis
Ordo riget, puppesque armis radiantibus horrent.

Stat *Rhedycina* procul lacrymans, animoque revolvit
Landarum strages, jugulo ut non inscius ensem
Acciperes, vitæque oblatum munus honestæ
Oderis indignans; tremit anxia *Diva* periculo
Præterito, amotique expallet imagine lethi.

Interea *Hesperios* tractus, & litora verris
Qua *Tagus* auricolor pretiosas volvit arenas,
Herculeasque legis *Gades*, æstumque frementis

Gurgitis

Gurgitis intortum, spargisque incendia circum
Urbesque & portus; *Hispanus* inutile pondus
Projicit infrendens hastæ, gressuque recedit
Elato, tremuloque minax obmurmurat ore.

Tu victor diverso avulsas litore prædas,
Et nardos *Arabum*, & fudorem corticis udi
Fragrantem defers, lentumque senilis *Iacchi*
Humorem, pictisque animata *Aulæa* figuris:
Mox immaturas auri nascentis arenas,
Gemmarumque ignes lucentibus avehis undis,
Occidui spolia ampla *Orbis*; confusa metallum
Calcatur moles, flaventi classis acervo
Pigra gemit, rutiloque laborat pondere *Tamus*.

Talis *Thessalicâ* Heroas deducit in *Argo*
Æsonides, taurosque domat fumantibus ignem
Naribus efflantes, direptoque *Ariete Phryxi*
Exultat, tremulisque metalla comantia nervis,
Et rigidæ fulvos lanæ divellit amictus.

Jamque Tibi reduci *Musarum Altaria* fumant,
Vocales inter lucos, sylvamque canoram;
Qua juga *Parnassi* vitreis fons irrigat undis,
Assurgunt templa, & florentes ære columnæ
Splendent navali, fertisque recentibus halant;
In medio Tu *Divus* ovas, & cinctus Oliva
Lauro intertexta, flammantia culmina *Iberum*
Navesque ambustas, & stratas despicias arces,
Et subjecta tuis *Neptuni* Regna carinis.

Richardus Hopton Armiger,
ex *Æde* Chr. Sup. Ord. *Comment.*

Anna Regina.

O Diva, docto pollice barbiton
Movere solers, five epos arduum
Bellona deduci requirat,
Seu faciles *Cytherea* cantus;
Huc, si quod audes insolitum melos,
Accede præsens: quicquid acuminis,
Thalia, calles, rite poscit,
Non tenui celebranda plectro,
Anna, inter ævi lumina pristini
Perenne nomen; seu subeat vices
Pacis ministra five belli,
Materies habilis Camœnæ.
Videsne quantis plaufibus infremat
Britanna pubes? quo studio impiger
Civis feratur? quas amato
Deproperet capiti corollas
Ritu priorum? quàm vacuus metu,
Curisque liber, rura virentia
Pererrat, & ludicra magnæ
Instituit simulachra pompæ
Dulci renidens Rusticus otio?
Nec horret altum Nauta secans mare,
Ne *Gallicis* addat phaselis
Divitias pretiosiores.
O *Anna*, leni quæ moderamine
Flectis *Britannos*! Tu, bona, partium
Compescis iras, diffitosque
Concilias animos Senatus.
Dilecta Princeps! cujus amabile
Gens nomen ornat laudibus æmulis;
Quantum nec *Augusti* Quirites
Nec *Caroli redeuntis* Angli.
Non *Frater* æque, Diis licet additus,
Donavit artes juraque civibus;
Non per remotos victor agros
Arma tulit potiore signo.
Quot *Tu* tyrannos, fulmine bellico
Instructa, terres? quot, Pia, supplicum
Audis querelas? quas per oras
Addis opes, animosque præsens?

Fatale

Fatale *Gallis*, & lacrymabile
 Nomen *Ludovico*: haud ita gentibus
 Quas *Mosa* lambit, quas sonanti
 Teutonicus rigat *Ister* unda.
 En! picta celsis carbasa puppibus
 Late secundos excipiunt Notos:
 Quas pube confertas *Britanna*
 Per medios equitare fluctus
 Dum forte spectat *Cantaber*, *Indicas*
 Qui classe gazas lata per æquora
 Portare fuetus, sæpe dudum
 Angliacas metuit triremes:
 ‘*Hispana tellus*, quæ Superi Tibi
 ‘Minantur, inquit? ‘*Tegravis aspera*
 ‘Resorbet æstus in pericla
 ‘Sat Veteris memorem procellæ.
 ‘Cernis gementem nave *Britannica*
 ‘Fervere pontum? cernis ut *Africas*
 ‘Velis per undas explicatis
 ‘Æquoreo dominatur orbi
 ‘Princeps *Elizæ* laudibus æmula?
 ‘*Eliza* tristi secula postera
 ‘Docebat exemplo, refringi
 ‘*Hesperias* potuisse vires.
 ‘Quas *Illa* clades puppibus intulit
 ‘Vindex *Iberis*? quot spoliis grave
 ‘Accrevit æquor? quot recluso
 ‘Texit Avos Atavosque fundo?
 ‘Rursus subactis fluctibus altera
 ‘Classis triumphans, lævum iterum Tibi
 ‘Intentat omen: Tu secundo,
 ‘O Patria, haud coitura Marte,
 ‘I pacis ultro fœdera bellicos
 ‘Poscas *Britannos*; neu male pervicax
 ‘In arma cogas, excitatam
 ‘Auspicio meliore, Gentem.

Thomas Corwslade, ex Æde Christi
 Superioris Ordinis Commentalis.

Regina Periscelidis Præses.

TE, canimus, *Vinfora* Domus, Teque, *Anna*, nitentem
Bellatorum armis, & majestate decoram
Terribili, pulchrè horrendam! dum ducis Ovantes
Regesque, Heroasque, & festas Ordine *Pompas*.

O si *Denhamii* numeros, Geniumque potentem
Annueret Phœbus, parilesque in Carmina vires,
Ut vos, dilecti colles, & amœna virêta
Æterno versu celebrarem; ubi lene tumescit
Ascensu facili, mediaque è valle supinus
Crescit apex; subter sinuoso gurgite *Thamus*
Urget iter lascivum, & tardis flexibus errat.

Tu quoque Partem opere in tanto, charissima, haberes
Annorum Nutrix vernantùm *Ætona*; querelas
Tu balbas formâsti, atque incunabula Musæ,
Impubem fingens nisum, & tentamina Pennæ.

O fortunatas Arces, quas *Anna* benigno
Conspectu beat, & blando tutamine firmat!
O multum dilecta Domus! quâ sæpe solebat
Anxia, secessu molli componere curas;
Sive agitare feras, succinctæ more Dianæ,
Venatrix, pendentive errare in Tramite, valles
Mons ubi despectat pronas, comitatur euntem
Oreadum formosa cohors; Illa ardua Nymphas
Incessu superat sublimi, atque eminus Urbes
Prospicit, & tractus Terrarum, & jam Sua Regna.

Salve, Diva, Tibi submittit *Georgius* ultro
Cæsareumque Agmen, foetamque Heroibus Aulam,
Et Frameæ Decus, & Signum immortale *Draconis*:
Agnosco Trabeam Augustam, Cristasque Comantes,
Stellatumque auro pectus, colloque Monile
Demissum niveo; viridanti ut luce Smaragdum
Ardet *Eques*, squamisque riget gemmantibus *Anguis*!

Qualis ubi *Aneas* maternis fulsit in armis,
Magnanimùm attollens humero monumenta Virorum,
Et chalybe incisas pugnas, simulataque bella
Cæsaris, Æquoreosque rubentes sanguine campos,
Fatidicos rerum Annales, Fastosque futuros
Romanæ gentis, famamque & fata Nepotum.

Errantes

Errantes Equites fileat jam vana Vetustas,
Carcere qui Magico, Castrique ambagibus arctis
Inclusam, immeritis *Dominam* solvère catenis:
Nequicquam Fraus cæca, & vis impervia Claustri
Captivam tenuere, & inextricabilis error.

Sub Duce foeminea, veros tolerare labores
Jam discit Miles, Martemque accendit ad arma
Ecce iterum formosa *Venus*, *Paphio*que triumphat
Regum animosa Phalanx *Cesto*, & potiore superbis
Bellantùm exuviis fruitur *Gestamine Vittæ*.

Quis vero procul Ille *recenti* insignis honore?
Victrices hederæ, & florentia tempora Lauri
Corcenses cingunt, furasque *Periscelis* ornat:
Malburium agnosco, cui tendit *Belgia* palmas;
Malburio, *Auriacum* luget minus Illa, recepto.

Huic addit sese comitem *Russelius*; olim
Magdala quem fotum gremio, & pietatis amore
Simplicis imbutum, peregrinis credidit oris
Secura: Ille animum generoso incoctus honesto,
Virtutisque tenax Patriæ, Fideique Britannæ,
Pontificum scelera, & perjuria sancta Cuculli,
Reliquiasque, Crucesque, & Adorea Numina spernit.

Nunc O! qui Heroas æterno foedere junctos,
Et conjuratos *Equites* contundere *Gallum*
Fastus *cæruleo* decorasti *Cruris Honore*,
Rursus oves *Edoarde* ingens, Ecce! *Anna*, *Philippæ*
Par vestræ, avulsas regali vertice Laurus,
Ductoresque refert vinctos, *Rhodano*que subacto,
Borbonia exultat strage, immanique ruina.

Edvardus Rolt Eq. Aurati Fil.
è Coll. Mert. Sup. Ord. Commens.

Jus Piscaturæ Anglicanum.

O *Thamesi* humentes inter gratissime Divos
Oceano, quo non alius per pingua culta
In Mare purpureum formosior influit amnis;
I, propera ad virides *Neptuni* nuntius arces,
Cœruleamque domum, & pendentia pumice tecta,
Imperiumque refer liquidum, camposque natantes
Subjectos *Annæ*, qua se diffusa per orbem
Æquora producunt, falsisque ambagibus errant:
Cernis *Naiadum* ut glauca stipante caterva
Pandit opes varias *Tethys*, & vitrea dona;
Ut fragilem innectit capiti *Galatæa* coronam,
Coralii intexens ramos, gemmasque virentes,
Virgasque auratas, & frondescentia fæxa?

Non ultra datur *Oceanum* vexare carinis
Prædoni, *Angliacisve* errare licentius undis;
Ipse odit *Gallus* fraudes furtivaque bella:
Jam securus ovat pelago *Piscator*, & udum
Urget opus, revocans cassidem & stillantia lina;
Jam gravidas implet naves, tutusque reportat
Frigore ficcata prædam, squamisque rigentem,
Æquoream gazam, & spolia fluitantia *Nerei*.

Alter erit *Dracus*, jamque alter gentis *Iberæ*
Ralæus terror; Tuque O, quem *Dania* terræ
Credidit *Angliacæ*, thalamo dignate superbo
Reginæ, & socium *Nerei* partite tridentem
Innumeri Ducis instar eris, dum vindice classe
Afferis imperium pelagi, nec fulmine inani
Cœruleos vibras fasces, sceptrumque trifulcum.
Consortem agnoscens Dominæ gens humida ponti,
Exultat circum *Glaucus*, *Panopæaque* Virgo,
Nympharumque agmen viride, & chorus omnis aquarum.

Jamque viam lætus vitream, Neptuniaque arva
Navita fulcabit: fitientes visere fines
Sive libet, qua terra rubet, quaque axis inustus
Torrida deplorat nimii vicinia Solis;
Aut tardum si cogat iter, qua frigore fluctus
Concrescunt, velisque rates glacialibus albent:
Qua Pelago incumbunt variarum monstra ferarum

Terribiles

Terribiles formæ, Proteique exercitus ingens
Phocæ, Porcique, atque immania corpora *Cete*.

Quis tamen hic mugitus aquæ, ventoque filente,
Cur tumidi affurgunt sinuosa volumina ponti?
Undarum incurfu Balæna *Britannica* fluctus
Impellit; terram credas innare revulsam
Cum populis simul errantem, confusaque regna :
Non illi sese quævis malè credula puppis
Audeat objicere, aut caudæ dolitura flagellum,
Aut capitis robur, dorſive tumentis in auras,
Funditus everſos nautas lugebit, & alto
Gurgite ſubmerſam pinum, extantemque carinam :
Piſcator validâ contorquens miſſile dextrâ
Eminus exitium meditatur ; it haſta per aſpram
Squamarum loricam, atque infixâ offibus hæret :
Omne quo firmans animum lætata juventus,
Imbre premit denſo jaculorum ingentia dorſi
Et laterum ſpatia ; arrectis riget horrida telis
Ferreâ ſylva ; rubet latè fuſo unda cruore
Diſcolor, & ſonitu horrendo maria alta tremiſcunt :
Vulneris impatiens ſe ponto Bellua miſcet,
Sanguineumque vomit confoſſis naribus æquor,
Conſciaque iſtantis fati, & moritura requirit
Cum gemitu terras, vitamque in littore ponit.

Qualis, ubi *Andromeden* manicas & vincula paſſam
Eripuit *Perſeus* monſtri impendentis hiatu,
Exarſit fera, ſtridentique è vulnere fluctus
Inſiciens tabo, nunc ſe ſublimis in auras
Attollit, nunc condit aquis, & turbat arenas.
At victor regnum dotale accepit, & ipſa
Fit virgo grati, pretiumque & cauſa, laboris.

Tuque O! quæ pariles dudum *Regina* triumphos
Promittis, *Lodoici* animum fractura minacem,
Nutantem, cui ſola potes ſuccurrere, Mundum
Imperiis moderare, & amico Numine firmes.

Thom. Strangeways Arm. fil. ex Aula Cervina
Sup. Ord. Commenſ.

Gymnasium.

SI quis ad Alphei ripas certamina currûm,
Aut juvenum in Circo solennes ordine ludos,
Captus amore legas; ades huc: *Rhedycina palæstram*
Nec minus auspiciis superum nec honore carentem
Instituit; quanquam luctâ non fingere pubis
Corpora, nec curet crudo decernere cæstu.

Quis mecum *Angligenas* studio instaurabit equestri?
Quod Lapithæ docuere suos, quod Achaica pubes
Rettulit in patriam: seu sese eques obvius hostem
Ferret in armatum, aut rapidis è carcere bigis
Invectus cursu præverteret Elidis amnem.

Ecce! equus *Eboracum* genuit quem mater ab alto
Semine, qui candore nives, qui cursibus anteit
Martis equos bijuges, & agentem tempora currum.
Continuo juvenis facili citus impete saltûs
Emicat in dorsum, & raptis dominatur habenis.
Altius ingrediens sonipes sua crura reponit
Luxuriâs: ubi fodit eques calcaribus armos,
Durior imperio lori; insultare superbis
Gressibus in numerum, ac irasci in fræna coegit.
Deinc inîit gyros, æquatos orbibus orbes
Impediens, & curva fugæ simulachra retextit.
Mox per aperta volans, eques ut proclivis in ictum
Increpat, haud plantis pernicipibus æquora signat.
Ut medio objectis in morem funibus hæsit
Fervidus, adductis jussus subsistit habenis:
Aut super arrectum dum sese impune reductis
Cruribus impulerit, librans se corpore recto
Reddidit incolumem saltûs eques impete fracto:
Nec manus auxilium nitens cervice poposcit.

Quidni etiam choreæ, quondam inter sacra Deorum
Et Jovis ante aras, & Diis comitantibus ipsis,
In lucis habitæ; quidni hæc sub limina inirent
Limina Musarum, & præsentis Apollinis arcem?

Hîc celer ad citharam juvenis gradibusque pererrans
Compositis, picto vestigia ludat in ostro.
Sed genuum flexus, & se torquentia leges
Brachia ad innumeras, & agentem munera dextram,
Seu junctis manibus, seu se diductus in orbem

Quisque

Quisque suum tulerit, gressusque instruxit eundo,
Dicere cui versu est? oculos per mille sequendo
Falleret ambages gratus spectantibus error.
Absint at choreis niveâ cervice puellæ:
Quis filvis tædas, stipulis arentibus ignem
Intulerit? quid quod juvenes decernere ferro
Sæpe jubent, non hæc quæsito in munera telo,
Sed patriæ in decus, ac veterum virtutis Avorum?

Quocirca his ludis congressos cominus ense
Cernere erit; citharam siquidem mutaverit arcu
Cynthius, & gaudens plectro quatit ægida *Pallas*.
Non tamen hic hastâ aut longè fallente sagittâ
Certatur: per mille sciens se ducere flexus
Dextra rotat gladium, genus in quodcunque nocendi
Extuderint fabri, five obvia findere plagâ
Obtusum à tergo, seu ductus acumine mucro
Transmissus facile costas eat, inscius ictûs.

Aspice ut in digitos pugnantum arrectus uterque
Constitit, & sublatum unâ confurgit in ensen
Ictibus invigilans, oculosque in vulnera servant.
Hic ferit in latus, hic alternus inermia strinxit
Tempora; nunc ambo simul immistisque morantur
Verberibus, pugnaeque æquatâ forte recedunt.

Nec mora: protensis in mutua pectora telis
In numerum trudunt; capulis illusa resultant
Vulnera, dum pronum subsidens poplite uterque
Se dedit in plagam, aut retro collegit in arma.
Sæpius incautis hausit memor ora cicatrix;
Dum circum crebris gladius caput ictibus errat.
Plurimus, hostili mucro cui summus inhæsit
Implicitus capulo, dextram miratus inermem,
Ante ora erubuit decussi dedecus ensis.

Adamus Ottley, Arm. fil.

è Coll. Ball. Sup. Ord. Comment.

Historia Clarendoniana Oxonii edita.

C. **O** Domus ! O sacrae, *Sheldonia* munera, sedes, |
Deliciae Musarum, & doctae cura *Minervae*,
Augusti salvete Lares ! qui scripta quieto
Excipitis gremio, & secli monumenta vetusti.
Vobis mille typi, & praeli foecunda supellex
Dispositas ornat cellas ; partuque secundo
Aucta cavet, ne dira bonas absumpserit artes
Invidia, aut tenebris damnaret serior aetas.
Tuque adeo, Decus *Aonidum*, sanctissima Moles,
Sublimis tolles aevo secura perenni
Moenia ; dum charis steterit sua gratia Musis,
Sheldoni dum vivet Honos, & Gloria *Felli*.

D. Vos, Animae illustres, sacri decora alta tiaræ,
Nobile par, quos idem alacres tulit impetus Aram
Felici auspicio, & doctas tutarier arces ;
Vos si tangat adhuc antiquæ cura *Parentis*,
Despicite, ut studiis felicibus undique fervet
Oxonium ! qui vestra exercent praela labores !
Cernite, ut *Aoniis* Custos qui praefuit olim
Sedibus, & patriæ & vestræ tutela, *rebelles*
Detexit *Scriptor* fraudes ; æternaque vestris
Legavit monumenta typis ! ut laude perenni
Donaret *Caroli* nomen ! *Carolo*que fideles
Extulerit turmas ! & *Vos* numeraret in illis !

C. Certè opus egregium narras, quantum auguror, olim
Nam mihi perspectum est, quo vocum pondere ! quali
Ingenio pollens, *Hobbesi* dogma refellat !
Et prodatur malefandum, exuta pelle, *Sophistam* !

D. Custos Ille acer veri rigidusque fatelles ;
Ille idem calamo praesens atque ense tueri
Et Patriam, Patriæque Fidem ; seu triste venenum
Leviathan funesto, immanis bellua, rictu
Spargit ; seu populi fluitantia pectora *Gracchus*
Seditione malâ, & falsis terroribus implet.

E. Semper ego patiens istorum auditor ? inertes
Obtundi usque finam nugis mendacibus aures ?
Hunc cunctis laudari ? quem multo crimine turpem,
Quem prudens populi violantem jura Senatus
Proscriptum patriis arcebat finibus ? ævum

Ut traheret nostro procul orbe inglorius exul?

C. Et quæ causa Patres tantas decernere pœnas
Impulit? aut quonam duras molimine fortes
Vir meruit magnus? meruit certè haud leve crimen.

D. Crimen erat nimium meruisse. ergo acer in armis
Emicuit contra? & civilibus obstitit ausis?
Et *Caroli* vexilla, & fata extrema secutus?
Ergo *Carolidae* peregrina ad litora pulso
Hærebat comes assiduus? studioque fideli
Angligenum fovit spem, reliquiasque *Stuartum*?

C. O *Patria*! O minùs eximiis virtutibus æqua!
O ingrata *Parens*! nimiumque oblita Tuorum!
Frustra. Hic parte fui vivet meliore superstes,
Atque hæc perpetuum stabunt monumenta per ævum.

D. Et merito. fidus *Carolo* cum talia vivo
Præstiterit, tales defuncto instauret honores.

E. Quàm meliùs fineret sub opacâ nocte latere
Invisos Manes! *Anglisque* inamabile nomen!
Cur importuno tacitos malè sedulus urget
Officio cineres? cur dudum obducta recludit
Vulnera? sopitosque odii rursus excitat ignes?
Quod tantum tibi si placeat *Regalis Imago*;
En! tibi veracis divina volumina *Titi*,
Assiduâ volvenda manu. calamo ille fideli
Ingenuus pinxit decus hoc insigne *Stuartum*,
Deliciasque tuas. D. En! cor pectusque *Britannum*!
En! Patriæ fautorem! & libertatis amantem!
O Te sub teneris quem fovet Avunculus annis
Ludloius! gremioque Parens eduxit *Amyntor*!

E. Argutos, I, sparge sales festivus, & acri
Indulge ingenio; sed nulla unquam arguet ætas
Me mihi dissimilem. *Manus hæc inimica tyrannis*
Semper erit, semperque fuit. C. Nec amica tyrannis
Hæc manus: at *Carolus*, nisi servantissimus æqui
Extiterit, tecum stygias damnabo sub umbras.

E. Ille æqui servans? aut quisquam atrociùs unquam
Sæviit in patriam prædo? populove cruentos
Asperiùs fasces, inhonestaque vincla parabat?
Cujus ob auspiciu infaustum tot funera mœsti
Vidimus, & madidos cognato sanguine campos.
Dum fratri occurfat frater, natusque parenti,
Alter in alterius vibrantes pectora ferrum.

Dicite vos, Animæ ingentes, quos misit in arma
Dulcis amor patriæ, laudisque arrecta cupido,
Lamberti, Essexique Umbræ, & *Stanfordia* virtus!
Dicite, quo Sacras temeraverit impete leges
Effrænis! rueretque ardens per fasque nefasque!
Quales ille autor clades! quantosque tumultus
Intulerit! miseris quæ vulnera sæva *Britannis*!
Vulnera adhuc lugenda. C. Equidem lugenda fatebor.

D. Et Vestro debenda gregi. neque detrahare ausim
Hanc laudem Heroum titulis, quos prodigus effers
Infidos *Carolo*, atque rebellia signa secutos.

O sanctis instructa dolis! & texere fraudes
Docta cohors! populumque levem lactare perita
Illecebris! animosque vagos avertere mitis
Imperio *Caroli*! quod ni mens læva fuisset,
Ni sua nescierint *Britones* bona; quanta benignis
Cæsaris auspiciis adolesceret *Anglica* pubes!
Quam faciles tali aspiceret sub Principe Divos!
Ille suos plusquam patrio dilexit amore
Angligenas; Jura afferuit, Legesque, Fidemque
Strenuus, & sacræ decus inviolabile Mitæ.

C. Quàm placidos sensit felix Ecclesia Soles!
Ut caput extulerit, *Carolo* Duce, & Auspice *Laudo*!

E. Scilicet Hic primis hausit maturus ab annis
Romani documenta *Patris*: didicitque fideles
Discipulos, *Calvine*, tuos ultricibus iris
Exagitare minax; castisque inferre parabat
Ridiculum cultum commentaque Numina Templis.

C. Plus æquo incaluit, fateor; nimiumque Sacello
Imposuit ritum, *Ausoniae* quasi deditus *Aræ*.

D. Quin parce ambiguo Proteus illudere vultu;
Nec tibi diversus dubiisque erroribus actus
Huc illuc temerè fluites. nec fama verendi
Præsulis, aut probri metuens, aut indiga laudis.
Antiquæ Ille tenax Fidei, instaurabat honores
Ingenuos Templis; solennemque ordine pulchro
Disposuit cultum, pompaque & fæce remotum.
Ille tuas, *Rhedycina*, artes promovit; & auctas
Fovit opes, stimulos addens & præmia Musis.

C. Da veniam, errorem agnosco, mentemque prio-
rem

Sumo iterum; nec erit potior, Te iudice, *Laudus*.

D. Urba-

D. Urbanum natura tibi & versatile finxit
Ingenium; parili comis Tu carmine *Laudi*
Martyrium extolles, & iniustum stigmatem *Prynnum*.
Mox & *Lindseium*, genere & virtutibus amplum,
Committes *Hewsono*; arctæ qui in limine cellæ,
Dente brevem educens pellem, filumque perungens,
Taurino corio soleas fulcivit iniquas.

E. Nimirum ille *Tuus* tibi talia suggerit *Autor*;
Invidiæque ardens obliquo scommate stringit
Acrem Marte Virum. O scriptor sine fraudibus æquus!
O Fidi Annales! & pagina nuncia veri!
Scilicet hic humili ducentem ab origine nomen
Cromwellum patriâ tinctum fornace reponit,
Et crassæ cyathos fundentem in dolia vappæ.
Eximiam interea virtutem ---- D. Siqua fuisset.

E. Lividus obscurat, reticetque ingentia facta.

C. *Cromwelline* tacet laudes? quo clarior alter
Non fuit *Angligenum*, nec bello major & armis.

D. Sed neque *Cromwello* præconia iusta recusat
Largiri; nec si vindictâ & fraudibus usum
Narrat, mollem etiam vel inertem ad prælia fingit.
Verax Ille hominum nullo discrimine mores
Gestaque describit: non laudes fautor amico
Arrogat immeritas, non hosti detrahit æquas.

C. Egregium historicum! quem nec de tramite recto
Deturbat timor immotum, nec gratia flectit!

E. Tu verò, bone vir, dic cujus amicior adfis
Partibus? in nostras tua nunc sententia voces
Inclinat facilis, nunc in contraria cedit.
Odi hominem ambiguum, duplices cui vafra vicissim
Pectora suppeditant sensus, mentemque bilinguem.
(D.) Hunc (C.) tibi, qui fundit coràm mordacia liber
Jurgia, *Thersitem* ancipiti præpono *Sinoni*.

C. Me non diffiteor studiis utriusque faventem;
Nec (ad E.) Tibi displicuisse libens, sed nec (ad D.) Tibi
vellem.

Vellem in amicitias vos sic coeatis, ut ipse
Invidiæque odiique immunis amicus utrique.

D. Omnia nempe tibi placitura: ut foedere blando
Discordes animos focias; tu tigris agnos
Immisces, ---- Afinoque Bovem conjungis arator.
Tu contrà obniti indocilis, quodcunque paratus

Ferre

Ferre jugum. Non sic olim Mavortia corda
 Magnanimi *Heroes*, quos vividus impulit ardor
 Per dubios casus, per mille pericula belli
 Tutari *Carolus*, hostilesque retundere vires.
 Non sic æternæ *Heroum* qui nomina famæ
 Tradidit, ipse *Heros*: stabili sed pectore firmus
Cæsareis hæsit *Signis*; eademque fideli
 Insevit *Soboli* studia: hinc non degener *Hæres*
 Editus, insequitur Patriæ vestigia laudis.
Ille pares animos, similemque per omnia famam
 Æmulus ostentat; non *Illi* grande Parentis
 Eloquium Calamufve deest; non rebus agendis
 Felix consilium; dilectos omine fausto
 Seu *Britonas*, præsensve suos tutetur *Hibernos*.

C. Sed ne adeo adversis animis certemus amici;
 Nec ruat in varias discors sententia partes.

Ille idem qui vos tanta in certamina misit,
 Nobilis Ille *Autor*, medio componet amaram
 Officio litem, & suffragia dissona junget.

Illius Augustam Illustri de sanguine stirpem
 Ducit, deliciæ & præsens tutela suorum,
Anna, decus *Britonum*. E. Placidâ dum pace volentem
Illa regit populum, & sceptrum virtutibus ornat;
 Semper *Avo* illibatus honos, & gratia stabit:

D. Egregiusque *Heros* *Scriptis*. C. & *Stemmata* vivet.

<i>Carolus Cave</i> , Baronet. fil.	} Ex Æde Christi Superioris Ord. Commenfales.
<i>Jonathan Elford</i> , Arm. fil.	
<i>Johan. Dolben</i> , Arm. fil.	

Juvat

Fuvat antiquos exquirere fontes.

SIQUID in nostrum quopiam sit ingenii, Academici, siqua cognitio Philosophiæ, si dicendi & scribendi aliqua vis & potestas, si denique in optimarum artium, quibus dediti fuimus, studiis & disciplinis sumus aliquid assequuti, totum hoc, quantumcunque est, veterum, à quibus omnia accepimus, laudibus enarrandis exornandisque summo jure debemus. Cum enim subeat animum Demosthenis facundia, & eloquentia Ciceronis nostra nec victa nec imitabilis ingenii vi; cum intueamur divinam Æneida, & sacram Homeri paginam; cum ingentes contemplemur Aristotelis animi dotes, videamusque quantus in universa fuerit studiorum varietate & copia; quàm scite Dialecticæ Rhetoricæque instituerit regulas, quàm eleganter poetam effinxerit; quàm sagax intimis naturæ operibus inveniendis, quàm felix fuerit in explicandis, ut omnia demum arcana naturæ in lucem eruerit; dabitis hanc veniam, Academici, si eorum, quibus summa in hisce studiis laus etiam à nobis omnibus concessa est, authoritatem neotericis anteponamus. Quis enim è recentibus, ad veterum five Oratorum, five Poetarum, five, quod ipsi minus fatentur, Philosophorum ad famam processit? Elanguisse jamdudum Demosthenis vires, & sopitum dolumus fulgur. Aruit lenior Ciceronis ubertas, & divina illa volubilitas, qua populi rabiem, judicum religiones & Senatus authoritatem quocunque voluit convertebat. Sive ille divino quodam afflatu plenus periclitanti succurrit patriæ, five Cæsaris animum non ulla periculorum mortifve facie commotum in fletum & lachrymas emollit, simul cum illo lætamur, cum illo flemus, animique in quoscunque vult ille motus flexibiles & sequaces ducuntur. At in defunctæ jam facundiæ locum umbra quædam & deformis imago successit, cujus affectatas ineptias & arentes eloquentiæ cognomine formulas non sine honesto quodam fastidio intuemur.

Quod ad veteris gloriæ Poeseos attinet, nec necesse est ut hanc vobis commemoremus, quæ nec dignè satis possit commemorari. Clarius latiusque effulget tanti lumen ingenii, quàm ut ullos lateat, aut ab aliquo satis

compredendatur. Quid autem de optimis nostræ ætatis dicam poetis, nisi & eos arte fere omni & ingenio instructos ornatosque, tot & tanta canentes, tam feliciter ad arduas nitentes res, tam suaviter ad molles descendentes, tot & tam divinis abundantes imaginibus, tam acriter summa quæque sustinentes, ita tamen à sacrâ & æquabili Virgilii majestate aberrasse, ut humiles nimis enervæque aliquando videantur, aliquando tumidi inflatique. Cum vero in medium proferamus Virgilii carmen, videamusque quanta cum arte, quaque eximia ingenii facultate omnes animæ motiones affectusque depingat, quam feliciter irarum odiique exprimat rabiem, quam leniter amoris & desiderii mollitiem imitetur, quam muliebriter modo amore modo irâ ardeat Elisa, qualem denique & quàm humanum Heroa effinxerit, non iracundum illum & inexorabilem vulnera semper & incendia minitantem (est enim ea non hominum sed belluarum in se mutuò furentium fortitudo) sed mansuetum, justum, pium, misericordem, & qualem optaremus principem, facile cernendum erit ut quicquid in ingenio excellens, in studio elaboratum, in literis perfectum fuerit, id omne illius vigeat efflorescatque carmine. Quod quidem cum omnes admirentur, pauci fortasse imitentur, assequetur nullus.

Utcunque demùm erigat se, & insultet Stagiritæ cineribus recentium superbia, utcunque suo glorietur Cartesio elegans ista cogitatrix Gallia, nunquam tamen à vetusto imperio Philosophum amovebunt, quamdiu ex hisce mœnibus prodeant indies tot illustria literarum præsidia & reipublicæ ornamenta. Gratulari nostræ juvat felicitati, qui studiorum principem, & contentionum nostrarum moderatorem sortiti sumus Aristotelem; Virum non de unâ solummodò gente aut unâ ætate meritum, sed cui tota respublica literaria clarissima sua debuit lumina, & futura adhuc posteritas debebit. Sive enim in ea descendimus quæ natura infra vestigia nostra deposuit, metallorum & vegetantium origines & aquarum fluviorumque incunabula, sive inter ea moramur quæ iisdem naturæ regionibus nobiscum inclusa sunt, seu cœlum & Sydera intuemur, & properantis mundi volubiles cursus; ille omnia in his Phænomena naturæ ita invenit & explicuit inventa, ut aliquod majus homine, & mani-

manifesta quasi numinis vestigia intueamur. Quod autem obijciunt neoterici cum longè infrà causas & primas rerum origines substituisse; visibilibus enim fere principiis & sensui nostro subjectis fuisse contentum; Elementaque ea quæ immediate ponit rerum principia esse corpora naturalia ex aliis principiis longâ prius machinatione conficienda; Nobis equidem magis magisque indies placebit noster Aristoteles, quod iis solum usus sit principiis, ex quibus quæcunque intuemur corpora clarè & perspicuè videmus composita, neque ultrà ea quæ posuit elementa in dubium & incertum trajecit. Si enim ultra ea spatiamur, velut in immensum excurrimus. Caligat animus noster infinita causarum serie implicitus, dubias amplectitur, & fabulosas Hypotheses, verisimiles forsan aliquando, nunquam veras. Et certe melius errabimus, si ea quæ experimur vera, pro primis, quam si dubia pro veris agnoscimus. At Aristoteles, quoties in ea incidit, quæ à vulgari intuitu paulum sunt remota, ad nescio quas occultarum qualitatum vires recurrit, &, quod indignum est Philosopho, aliqua se nescire confitetur. Vereor, Academici, ne tenuitatis humanæ parum meminerimus. Quis enim in ulla scientia eo usque est provectus, ut aliqua sibi tandem occulta non fateatur? Ut enim ea taceamus, quæ ultra sensuum nostrorum vires posuit natura, quis ea quæ priora nobis collocavit; quis hanc ipsam corporis compagem, quâ vestimur, & quam nobiscum circumferimus, fatis calluit? Quo glutine quibusve copulis solidorum corporum partes cohæreant? Si iis solum principiis connecterentur, quæ excogitavit Philosophia, dissiliret omnium corporum stabilitas & in pulverem dissolveretur. Et certe animo magis ingenuo nobiscum agit, qui cum hæc nesciat, se nescire confitetur, quàm qui inepta scientiæ ostentatione hoc tandem erit assequutus ut gloriosius tantum & magis ridicule ignoret. Quod si multas easque veteribus ignotas veritates hodierna hæc reperit Philosophia, tot jam ætatum hominumque, iisque ipsis, quos adeo sprexit, Aristotelis laboribus adjuta; Stagiritæ tamen gratè meminerit, qui tramitem quo iretur designavit; & certe plurimum ad inveniendum contulit, qui speravit primus posse inveniri.

D. St. Barb, è C. C. C.

Non

Non Juvat Antiquos exquirere fontes.

SIcui veteres scriptores sint desiderio, inferioris ætatis omnes fastidio; si quis illos vestigare, illos sequi potissimum, hos præterire statuerit; is inconcinnam hanc studii rationem, longum hoc iter & inutile, sine me solus ineat, eat incomitatus. Longè abest, ut præsentis & audientes tot viros omni genere literarum præditos, uberimis artibus ornatos credam negligendos esse; nedum nostri sæculi, nedum sæculorum proxime præcedentium universos putem esse prætereundos. Quis est veterum fautor adeo iniquus, qui novos non existimat his vel superiores esse vel pares? habent quod veteres habuere; quod his deerat, illi cumulatè adimplerunt. Illis & plures suppetunt artes & scientiæ, omniaque sunt consecuti, quæ vel usu homines & industriâ vel ingenio consequi possint. Rudes & impolitas veterum disciplinas auxit illorum inventio admirabilis, excoluere studia, perfecere labor exquisitus & singularis diligentia. Nihil est enim simul inventum & perfectum, inchoatum & absolutum. Nullo sæculo scientiæ suis immotæ vestigiis hærent, fit indies uberior doctorum copia, major semper accedit doctrinæ maturitas. Quam si quis sæculis maximè remotis derivare velit, suam operam æquè ludat, ac si eam à gentibus longè diffitis petiverit; Quandoquidem ætates æquè ac regiones, quo longius sunt remotæ, eo sunt magis illiteratæ. Nam quale est artis & scientiæ genus apud Antiquos scriptores, quod novi non fecere locupletius, cujus non sunt longè facileque principes? Si veterum volumina de rebus Physicis, de Geographiâ & Astronomiâ, cum recentiorum inventis conferantur; percipiamus quid intersit inter hos & illos, & quantum illis hi præstiterint; intelligamus has scientias olim fuisse steriles, jejunas & inconditas; jamprimum plenas & perfectas esse omnes. Prisca Mathematicum elementa, nuper ad alias scientias translata, Geometris amplificata nostris, summam utilitatem Philosophiæ, famam illis attulerunt. Illorum operâ factum est ut ad veritatem novum fuerit iter & facile patefactum; debetur illis uberior in hoc sæculo doctorum foetus, in augendâ scientiâ Philosophorum fælicitas. Errat longè qui suspicatur Antiquos nos in musicis superâsse, vel pingendi nostram & medendi

medendi artem, aut navigandi gloriam æquâsse. Nullis in artibus pari honore, nisi Poesi solum & dicendi copiâ versatur Antiquitas; quod nostro sermoni vitio ducendum est potius, quam ingenii veterum excellentiæ tribuendum. Cur igitur veteres amantur? novi non videntur fatis digni qui legantur? Qui veteres amant, novos nesciunt; qui doctrinam alicunde quærunt, quam repudiant non intelligunt, quam tantopere expetunt penitus ignorant. Cæcum adhibent adversum priscos amorem & reverentiam; at illi ipsi vivi aut recentes iisdem jam displicent, qui si multis ante sæculis vixissent, forte mirum in modum placuissent. Usque adeo veteres illis diliguntur, ut eorum vitia nobis celent, recentiorum errata palam reprehendant; his laudem quam sunt meriti non deferunt, illis virtutes quarum inopes sunt affingunt, quos non meriti sunt honores largiuntur. Sunt quasi perfidi patriæ suæ desertores, sunt literatis inimici; ad Antiquos abierunt, alienigenis favent, stant cum viris exteris contra domesticos, contra patriam pro peregrinis. Quòd si communis patriæ suæ sæculique gloria nec sit illis chara nec jucunda; æquum tamen esset & ratio postulat, primas in doctrinâ novis esse deferendas; siquidem plura quam veteres beneficia literis præstiterint, siquidem soli in uno sæculo majorem scientiæ cumulum addiderint, quam cæteri in omnibus anteaetis. Quocirca ridiculum est, non tam doctrinæ rationem habere quàm Antiquitatis, quasi quantum quisque alterum annis antequam, tantum & ingenio antecederet. Si sit alteri alter anteferendus, feri potius sæculi scriptores primis & Antiquissimis præponantur, ut ætate provecti pueris, ut senes adolescentibus. Mores profectò sunt ab Antiquis discendi, ex illorum vitis virtus est haurienda, Mores eorum intueamur, imitemur; si artes & literæ desiderantur, habet hoc sæculum, hic locus, ad quorum normam se potius componat adolescentia. Virtus licet in dies singulos deficiat, pari tamen passu augentur artes, proferuntur scientiæ. Quantum posterius ab Antiquis integritate vincuntur, tantum Antiquos artibus & Scientiâ superat posteritas. Et quemadmodum aurea mundi primordia, præter omnia quot fuerunt aut ventura sunt sæcula, moribus excellere; sic ætas quæcunque futura sit ætatum ultima, erit illa literis & ingenio longè præteritis anteposenda.

Dr. Woodward, è C. C. C.

Quæritur an juvet Antiquos accedere Fontes?

Non dubito, *Academici*, quin ii inter Vos reperiantur, qui *Veteres* tanto prosequuntur Honore, tantâ ac tam immodicâ Religione venerantur, ut nihil acri eorum Judicio placere possit, nisi plusquam mille annorum senectutem præ se ferat, ut nihil laude, nihil lectu, nihil ne notatu quidem dignum, ex quo *Veterum* scriptorum prodierunt monumenta, prodierit, vel unquam prodire queat; seu, quod naturæ jam senio fatiscentis deficient vires; seu quia *vetus* omne apud hosce Homines sanctum sit, & pretium ab ætate mutuetur. Sunt verò, qui ex nimia aut sæculi, aut sui opinione, vel ex miserâ literarum inscitiâ, *priscos* Autores, quos aut nunquam legunt, aut lectos parum satis intelligunt, quasi obscuros, inutiles & dignos solùm qui tinearum fiant pabula, sine ullo discrimine damnant & execrantur, & ob nihil aliud plerunque quàm quia *Veteres*. Sunt denique, qui utrosque cùm *Veteres* tum *Recentiores* laude non indignos fatentur, hos tamen illis necessitate quadam anteponendos esse ducunt, quasi magnam Ingenii inopiam & humanæ naturæ his temporibus imbecillitatem proderemus, si per tot sæcula *Antiquorum* conatibus adjuti, iisdem semper insisteremus Vestigiis, nihilque novum à nostrâ esset operâ atque industriâ effectum.

Vos autem appello, *Judices*, quinam sint incredibiles illi progressus, quos in re literariâ se fecisse jactant, qui ab *antiquis* palmam arripere contendunt, quorum labores si foelicissimi cederent, eo tamen plus laudis *Veteribus* ab illis est tribuendum, quo magis his adjutoribus se usos fuisse ipsi, quamvis inviti, agnoscunt.

Nec vero est diffitendum quin eadem hisce temporibus eluceat naturæ vis, quæ superioribus olim enituerit; hoc tamen mihi fas sit dicere, non eundem esse mentis impetum, non parem consequendæ gloriæ ardorem, quibus *Veteres* animati omni artium genere, legibus ac institutis saluberrimis suas passim civitates ornârunt: fuerunt enim sæcula, cum ea esset Hominibus Sapientiæ fitis, ut ab iis non otium unquam eos abstrahere, nulla voluptas avocare, neque somnus unquam retardare potuisset; quantum

tum vero temporis nos ludis celebrandis, quantum aleæ, quantum animi aut corporis mollietiei concedimus, tantum *Illi* veritati per omnes ejus latebras investigandæ, artibus è longinquis regionibus reportandis & virtuti denique colendæ infumserunt. Cedamus vero hodiè eos esse, qui *Veteres* arte ac doctrinâ, ingenio & disciplinis antecellunt, saltem æmulantur; tamen ex quo fonte hauserint egregia illa incrementa minimè vos latere arbitror, qui intimos scientiarum recessus penitus intuemini. Quod, si ad communem Reip. literariæ fructum majore industriâ ac pari ingenii acumine *Veteres* defudaverint, nobis nefas sit iis illum Honorem invidere, quem ipsi tanto labore sunt adepti.

Tandem vero quantum in omni literarum genere aut *Antiqui* profecerint aut *Recentiores* mihi saltem enarrare liceat; penes Vos esto accuratius dijudicare. Quàm foelicitè in Philosophiâ se exercuerunt *recentiores* in hoc loco ad dicendum amplissimo ex ornatissimis pariter ac gravissimis Dissertationibus sæpius innotuit.

Quantum in Mathematicâ præstiterunt *Veteres* testantur victrices illæ *Archimedis* machinæ, quibus classes disjecit, oppida evertit & ipsum Orbem à suis sedibus tantum non avulsit: neque hac in parte *Antiquitati* est cedendum, dum suum *Newtonum* jactat *Cantabrigia*, atque celeberrimâ hac in Academiâ *Wallisii* vivunt aut *Gregorii* nomina.

Nil mirum si ingenii fulmine intonuerit *Demosthenes*, quod affluente verborum copiâ *Cicero* decurrerit, cum iis Eloquentiâ suis temporibus paratissimus ad Honores aditus pateret, cum tot ejusdem gloriæ æmulis quasi suppositis facibus accenderentur. Non tantum ab innatâ ingenii vi, quantum ex *Mæcenatis* munificentia defluxit curiosa *Horatii* foelicitas; nec eousque assurrexerit sublimis *Virgilii* majestas, nisi ab *Augusti* magnitudine sustentata: quantum vero tam in Poesi quàm in dicendi facultate eminebit hæc ætas, spondet auspiciatissimum *Annæ* Patrocinium, hodierna in utrisque testatur *Exercitatio*.

Tbo. Hind A. B.
è Coll. Linc.

Expositio

Exeditio Americana.

DUm noto fervet recidiva *Europa* Tumultu,
Dum vix ficcatos nova Cædes lubricat agros
Flandrorum, fociisque gemunt sub puppibus Undæ
Hesperiae, elusis speratas *Bembus* Iberis
Intercludit Opes, victricemque æquore Classẽ
Explicat Occiduo, disjunctoque intonat Orbi.

Nequicquam *Galli* pallentes Vela secundis
Omnia dant ventis, lenti dum Robora Vermes
Putria corrodunt; bibit Undam turgida stupa,
Atque Humor laxâ infinuatus in Ilice bullit:
Funes projiciunt frustra, Cymbisque sequaces
Annectunt Naves, insurgit Navita remo
Curvato acclinis, tremit ictibus acta Phaselus,
Stat Ratis obluctans Moles, retrahitque gementes
Sublabens *Gallos*, mediisque in fluctibus hæret.

Interea *Britonum* Classes, sylvasque natantes
Attoniti aspectant *Indi*, sævique recentes
Hispani furias recolunt, membrisque Parentum
Squallentes truncos, albentiaque Offibus arva;
Pacificum frustra Calamum prætendit inerme
Vulgus, & ejectat fumum Socialis Arundo:
Jamque Deos tollunt, Conchasque, & texta nitentum
Mollia Plumarum, & charas fragrantibus abdunt
In lucis Nugas: angit fatalis Agrorum
Ubertas miseros, placidique Injuria Cœli.

Appulsa *Britonum* turmas Lux pura sereni
Instaurat Phœbi, flavis sylva aurea malis
Mulcet reclines, & odorâ recreat aurâ:
Et nunc ire vident vastos longo ordine Tauros,
Nunc jaculis agitant; nigranti tela cruore
Tinguntur, crudosque tremunt defixa per artus;
Diffugiunt pecudes, mediumque feruntur in Alveum:
Ast illæ in tumido luctantes Gurgite sufflant
Nequicquam, unda sonans ruit, obnixasque rotanti
Corripit involvens fluctu, mediosque boatus
Abrumpit: rapido Grex flumine lassus anhelat,
Expiratque Animam in supremo pendulus Æstu.
Stat *Britonum* Pubes, timidisque pererrat ocellis
Torrentis lapsum immanem, montemque liquentem.

It curſu prono, atque in præceps volvitur ingens.
Tractus Aquæ declivis, hians immane Vorago
Panditur, intortisque caducos excipit Amnes
Vorticibus, ſpumamque elifam ad ſydera jactat:
Excita Terra tremit circum, motataque nutant
Robora, & æterno fonitu longa ora reſultat.

Dein ubi ſpelunca horrendo ſe pandit hiatu
Martia deſcendunt Pubes, Venasque ſtupeſcunt
Inſectis foetas Opibus, nummoque futuro;
Quà cæcam illuſtrat radians Argilla Cavernam
Vix rigida, & nondum diuturno incocta Calore:
Qua tractu albenti pretioſum Lamina rivum
Ducit, & Argento Tellus fluitante liqueſcit:
Mirantur Luce imbelli rutilare Metallum,
Atque immaturam ſenſim flaveſcere Glebam.

Cum tandem det Vela retro victricia Claſſis
Occiduis ſpoliis, Maſſâ flavente, laborans,
In caſſum exhaustos fraudatus luget *Iberus*
Montes, atque gemit fruſtrâ implacabile frendens
Deferri optatas aliena ad Littora Gazas.

Mox Reduces tumido *Thameſis* Pater excipit Alveo
Exultans, Pontisque recuſans Vincula pulſat
Regia Teſta; ſtrepunt feſtivo Murmure Ripæ,
Auguſtæque tremunt lætis Clamoribus Arces.
Ut primum *Angliacis* Pubes allabitur oris
Captivoque Auro, & rutilis velata capillos
Plumis, ſperatos ignoti ſponſa Mariti
Amplexus refugit; ſpectantûm turba ſtupeſcit
Vultus Nautarum exuſtos, nigrantiaque ora,
Et recipit dubiam ſuſpenſa *Britannia* Prolem.

Gulielmus Colmore, Arm. fil.
è Coll. Magd. Sup. Ord. Commenſ.

Bibliotheca Bodleiana instaurata.

O Titulis quem quondam auxit *Glovernia* tellus,
Humfrede, & *Rhedycina* suis amat addere Fastis!
Tuque tuis, *Bodlei*, longum memorande togatis!
O Musis prædulcis honos, & amabile nomen
Oxonidis! Vos magnæ animis & honoribus Umbræ!
Vos, si vestra pias jam tangant munera mentes,
Huc ultrò, ceu quondam, oculos advertite læti:
Cernite, ut antiquos firmet *Rhedycina* Penates,
Gratum opus *Aonidis*! Vestra ut monumenta fidei
Tutetur studio, serosque æternet in annos!

Hic alacer duras, immania pondera, quercus
Dædolat arte opifex; & firma callidus aptat
Ingentes compage trabes. hic sculptile saxum
Effingit, rigidique innectit vincula ferri.
Fervet opus: surguntque novæ felicibus arces
Auspiciis *Wrenni*: veteris memor ille parentis,
Ingeniumque sagax, notasque fideliter artes
Exerit, imbelli præsens succurrere moli:
Priscos ille Lares, ruituraque mœnia felix
Instaurat; quos non aut pravi infania vulgi,
Aut ævi invidia, aut rabies fanatica perdet.
Salve, sancta *Domus*, cui scrinia mille labores
Diffusos latè, & vario sub fydere natos,
Cecropii orbis opus, *Cyrrhæaque* dona recondis!
Te si longa dies, aut multæ pondera cellæ
Incautam opprimerent, traherentque dolosa ruinam;
Heu! quantas clades, dispendia quanta tulisset
Infelix *Rhedycina*! simul discrimine in illo
Corruerent, quibus illa diu sese extulit, artes:
Reliquiæque *Arabum*, & populi spolia ampla *Pelasgi*,
Divitiæ *Indorum*, *Latiaque* insignia gentis:
Illa etiam magni *Humfredi* venerabile limen
Dejiceret strages: ruerent laquearia mirâ
Arte laborata, & variis inscripta figuris:
Non ultra præsens mediis penetralia tecti
Ornaret *Cathedra*; aut rerum sententia prudens
Sancta pari eloquio excuteret mysteria legis.

Non quanquam varios olim *Memphitica* tellus
Artifices jactet, non provida cura Magorum,

Pyrami-

Pyramidumve labor, poterant avertere moli
Labenti exitium, aut penetralia docta tueri.
In cineres jam lapsa jacet Domus inclyta quondam
Muneribus, *Philadelphe*, tuis; Tuque atria circum
Scripta agitata vides, sævis ludibria flammis.
Quin pariles hîc cerne Lares; queis æquius artes
Indulfit *Pallas*, meliorque arridet *Apollo*.
Hîc *Pharios* Reges, ævi ornamenta vetusti,
Et tua facta leges: videas superesse superbam
Pyramidum molem, cæcumque patefcere Nilum.
Jam veteres gazas, quas dudum longa vetustas
Pulvere squallentes tenebrisque immerfit opacis,
Græcia miratur reduces; hic laudis avitæ
Perlustrat monumenta, suasque revisit *Athenas*.
Hic studiis quondam felix utriusque *Minervæ*
Turmatim indigetas tellus *Romana* poetis
Permixtos videt Heroas, pluteisque reposta
Scripta, *Palatinus* quæ nunquam accepit *Apollo*.
Hîc ævum placidâ scriptores fede locati
Securum paragunt: non ultrâ carmine Cæo
Illustris ruitura horret laquearia Vates;
Nec jam devotæ *Flaccus* timet arboris ictum.

Accensi rabie populi & discordibus armis
Inter se pugnent; hinc duri in prælia *Celtæ*,
Teutones inde ruant; odiisque atrocibus acti
Certatim Italiam vexent: hîc fœdera servant
Concordes, sociaque hic demum pace quiescunt.

Quare agite, illustres animi, quos conscia virtus
Impellit seu castra sequi, seu bellica scripto
Gesta referre pari; hic meritos sperate triumphos,
Perpetuas lauros, & præmia digna laborum.
Hic fama Heroum dignos fortitur honores;
Virtus *Ormondi*, natumque ad prælia pectus;
Ingeniumque *Clarendoni*, & facundia magno
Par animo. feros vivet *Bodleius* in annos
Integer; æternumque colet, quas condidit, *Arces*.

Humphredus Fowle, Armig. è Coll. Univ.
Superioris Ordinis Commens.

Mundus

Mundus Lunaris.

HActenus *Ausonias* acies, incertaque fata
Regnorum frustra quæstistis; Linquite, quæso,
Fallaces curas, animisque advertite paulum,
Qualescunque urget rerum prurigo novarum.

Nos canimus populos alio super orbe jacentes,
Jactatasque diu *Lunari* in sydere terras,
Omnia sed similes nostræ, ovum ut non magis ovo:
Et ne quem incertum teneat dubitatio veri;
Nos iter aggressi superas sublimine per auras,
Quondam intentatis iteravimus æthera remis.
Exponam paucis (si fortè audire vacabit
Narrantem) casusque viæ, terras, populique
Indigenûm mores. Animo vix ante volebam,
Quam subito memet sensi ad sublimia Cœli
Ocyus extolli convexa, & ad astra levare.
Hic alios liquidum pernibus æthera pennis
Findentes; alios, vetularum more sagarum,
Vidimus in longum scoparum stipite vectos:
Hi ovorum testis nabant, Hi terga premebant
Impigri equi, *Pacquette*, tui: Illic mille Poetæ,
Terrenæ expertes fœcis nummique volabant
Urgentes misero macilentas carmine Musas:
Hic sævos dantes gemitus, dirasque querelas,
Aulica turba, leves *Lunaria* regna petebant,
Quos pepulere aliis sæva infortunia terris.

Ut primùm adventum est mundi fulgentis ad oras,
Aere librati tremulis suspendimus alis,
Moxque in suppositam lentè descendimus urbem
Ingentem, *Qualem terrarum non habet Orbis*:
Mirabar populum insolitum, plateasque per amplas
Vestibus innumeros variis incedere Cives.

Primò occurrebant nudati pectore quidam,
Et vacuo densos gestantes vertice crines
Terga occultantes, præ queis vix cernere posses
Cæfuros Dominas oculos; naresque *Hispano*
Pulvere fœdatis; concinna utrâque levarunt
Vestimenta manu genibus, femoralia pulchra
Cruraque nudantes, quos primo lumine cernens,
Terrarumque memor, Nostrates *Europæos*

Comptore

Comptore ornatos *Gallo* vidisse putavi.

Undique potantùm turbis sonuere *Tabernæ*
Thyrfigeras tremulis replentum cantibus ædes ;
Ille mero somnoque gravis squallentia membra
Vix trahit, atque ægrè titubantes sustinet artus ;
Hos eructantes videas per strata jacere :

Vidimus attoniti, verumque invenimus illud
Quod lepida infanti toties cantare solebat
Moroso in cunis festivo carmine nutrix :

Lunicolam potare merum sine fraude *Rubellum*

Audite, atque illinc, *Populares*, discite quænam
Vos joca mordebunt, si qui fortasse scientes
Scommate *Lunares* hoc vestrum scomma rependent.

Vidimus hinc doctos cætus, gentemque togatam,
Immemores ibi *Pythagoræ*, Magnique *Platonis*,
Et, *Stagyrita*, tui, propugnat quisque tenax quem
Finxerat in cerebro solers *Cartesius* Orbem.

Hi tenues vetitis librant in lancibus auras :

Hi ignotas calamis pingunt mendacibus Orbes.

Cognata immerito dant illi animalia letho,
Extaque viventum cultris rimantur iniquis,
Scilicet, ut brutorum animas extinguere possint !

Segnibus arrodit teneros at dentibus ungues,
Proh dolor ! alteruter jam *Lunæ-filius*, atrox
Doctorum terror, mutas ac comprimit iras ;

Et vacui lugent dilata *Encænia* vates.

Hæc relinquentes sedes, doctosque Magistros,
Vidimus ingentem turbam juvenumque senumque,
Multosque (ut visum est) hoc nostro ex Orbe profectos,
Hispanos, *Gallosque*, *Hibernos* atque *Britannos*.

Protinus in medio conscendit Rostra tumultu
Dicendi arte potens quidam concinnus & ardens,
Sorberium referens grandem vocemque coloremque,
(*Archilocho* notum bilem movisse *Britanno*.)

Sic Magni ille sui præfatus nomine Regis,
Incipit, “ O Populi, vos summa pace salutat

“ Rex meus, audistis, si vos terrestria tangunt,

“ Terribilem illius famam, qualesque Triumphos

“ Ense reportavit Victor, quo nomine tellus

“ Tota reformidat, vestræ multum ille salutis

“ Providus.

“ Nos damus Europæ Reges, testentur Iberi

M

“ Quam

" Quam bellum invitis Regem præfecimus illis.
 Sic dixit; medioque ex agmine *Gusmanus* audax,
 Pulvere maxillam conspurcans, furgit, & inde
 Despiciens cætus, scapulas attollit, & ora
 Horrida distorquens aperit, dentesque minaces
 Ter, quater ostendens, toties sub pectore muto
 Ingemuit; Vidi, & tremefactus motibus istis,
 Confugi prius in terras, quam discere possem
 Quid voluit; Verum si aveat cognoscere quivis
 Illius, & populi, mentem, celebrisque supremum
 Consilii Eventum; maneat dum mense peracto
Mercurius Lunæ res gestas ordine pandet.

Robertus Marsham, Baronetti fil. unic.
 è Coll. D. Joh. Bapt. Sup. Ord. Commenf.

Fædus Sociale.

A. Quid tibi Festa volunt, Socii? quid læta Theatrum
 Pandit, & instituit doctas Academia pompas;
 Dum timet, ac dubiis suspensa *Britannia* fatis
 Hæret, & ambigûa libratur pendula Lance;
 Dum sævus *Lodoix* Italas effundit in oras
 Innumeras Acies, atque orbem territat Armis?

B. Quin Tu parce metu; non Ille impunè Tyrannus
 Imperium mundi affectat; ruit omnis in unum
Europa, ac variæ coeunt in fœdera Gentes,
 Immanemque petunt conjunctis viribus Hostem.

C. At cur, vane Tuam (*ad A.*) nostro procul orbe re-
 motus
 Mentem sollicitat Mavors? longè Area belli
 Distat ab *Oxonio*; nullus Tibi verberat aures
 Armorum sonitus, sed adhuc (absiste moveri)
 Securo teneras datur exercere Choreas,
 Et molles redolere inhonesto pulvere Crines.

A. Mene igitur terrere putas (*ad C.*) strepitusve Tu-
 barum
 Aut è Tormentis explosa Tonitrua? Virtus
 Me rapit in *Gallos*, & Martis fervidus Ardor.
 Nunc etiam tacitâ præclaram mente voluto
 Militiam, fictâque fruor sub imagine pugnis.

Quare

Quare agite; alternis mecum celebrate Camænis
Argumentum ingens, feriemque evolvite Belli.

B. Quinquaginta annos malè torfit *Gallica* Sceptra
Jam senior *Lodoix*, folioque infedit avito,
Invifum Cœlo, & Terris inamabile Monftrum,
Humano generi Exitium. *A.* Dii talia nobis
Avertant, populisque finant meliora futuris.

B. Illi nulla Dei reverentia, nulla Sacrorum
Vincula, nulla Fides: fed lubrica fallere Diâ,
Duplex Confilium, & Dominandi infana Libido;
Efferâ Barbaries, & plusquam *Gallica* mentis
Sævitia; heu! Furcis quot corpora torta, Rotisque
Tradidit, aut lento damnavit frigidus Igni!
Confiliis, atque Arte valet, fed ineptus ad Arma
Prælia detrectat; mavult fecurus in Aulâ
Exercere dolos, & Mundo effingere pestes.
Ille igitur nunquam timidum caput objicit Hosti,
Verum aut victrices alieno fulmine Lauros
Comparat, aut Fœdus rescindens Oppida furto
Diruit incauta, aut gentes expugnat opum vi,
Atque Auro victas mercatur perfidus Urbes.

C. Artibus his eveâta minatur, & ingruit Orbi
Gallorum Imperii moles, crescitque subactis
Hinc atque hinc populis, & forinidabile surgit,
Jamque aliena suo largitur Regna Nepoti
Prodigus Europæ *Lodoix*; Juvenique Tyranno
Invita ambiguum concedit Iberia Sceptrum,
Et non spontè fubit peregrini jura *Philippi*.
Jam fi fortè duas conjungi cætera Gentes
Europa, inque unum fineret coalescere Regnum,
Immane in spatium *Gallorum* immensa potestas
Cresceret, extremos bellum Lodoicus ad Indos
Tenderet, & domito Quintus succederet Orbi.

A. Hoc veriti, unanimes ducunt ad prælia Turmas,
Et conjurati miscent socia agmina Reges
Molli *Hispanorum* Domino, Galloque superbo
Exitium meditata; nec hoc effringere Fœdus
Ipse valet *Lodoix*, licet ista resolvere Vinc'la
Affuetus toties, istâque exercitus Arte.
Multa quidem dudum magni præludia Martis
Sensimus, obsessas Urbes, & prælia passim
Exigua; at ruptis jam tandem Nubibus ingens

Tempeſtas

Tempeſtas furit, & Belli ruit horridus Imber.
Prima Duces, durasque Acies *Germania* mittit,
Fertilis Heroum; *Leopoldi* juſſa faceſſit
Plurimus obſequio Princeps, Dominique potentis
Undique conſcripti veniunt ad Clafſica Reges.
Imperii hos inter fortiffimus eminet Hæres,
Auſtriacæ ſpes prima Domûs, & in Æquora ducit
Victrices Aquilas, Veteriſque Inſignia *Romæ*.
Nuper ubi patriâ ceſſavit inermis in Aulâ,
Cum digna egregio fuerint Ductore paranda
Belli Ornamenta, & Caſtrorum auguſta ſupellex,
Impatiens tardæ damnavit Tædia pompæ.
Scilicet Illi animos accendit Gentis *Iberæ*
Avulſum Imperium, læſique Injuria Fratris.

B. Dumque Ille ad *Rhenum* meditatur funera Gallis,
Parte aliâ nulli Virtute aut Arte ſecundus
Imperat *Eugenius*; ſinuofa ubi labitur alveo
Mincius, ad cujus Ripas in vota vocavit
Virgilius Muſas, & luſit amabile Carmen.
Ille iterum patriis Vates ſi viveret Oris,
Cantando in longum laudes diffunderet Ævum
Eugenii, rurfus licet Obſidione laborans
Victricem Herois tremere ſua *Mantua* dextram.
Tot tantosque Duces nunquam concurrere vidit
Italia, aut tantas Campis effervere pugnas;
Quanquam illic Haſtam cum Turbine *Troius* Heros
Torſit, & adverſis horrebat *Turnus* in armis.

C. Nec minus interea Sociis parat *Anglia* fidas
Suppeditare acies, ſeſeque adjungere Bello.
Regina Auguſto verſans in pectore Curas
Provida Conſiliis juvat Auxiliariſus Orbem:
At quoniam armatis nunquam dat jura Catervis
Fœmina, nec duri tractat ſtudia aſpera *Martis*,
Militiæ ſacrâ pro Conjuge præſidet ingens
Georgius, & magni dextrâ intonat *Anna* Mariti.
Jamque ferens vaſtâ ſe mole *Britannica* Clafſis
Fulminat, & pelagi ſubjectis imperat Undis,
Gallorum fato gravida, & fœcunda Triumphis.
Huic etiam Socias dat conjurata Carinas
Belgia; jam tandem junctas procedere Clafſes
Cernimus, & paribus ferri per cærula Velis.
Tot celſas nunquam mugire per Æquora naves

Audiit,

Audiit, aut tanto gemuit sub pondere *Nereus*.

A. Quid vero, dum Corda calent, Tua Musa recusat
Angliacos memorare Duces? Tibi panditur ingens
Area, seu referas incerto Marte per undas
Tendere, & ambiguas *Ormondum* quærere Laurus.
Sive Tibi Phœbum *Churchilli* infundat Imago
Per mare *Flandriacos* Turmas ducentis in agros;
Quà forti sublimis Equo mille Agmina terret
Cuttesius, dictisque labantia corda suorum
Firmat; & imparibus cedens non turpiter armis
Fidentes numero differt *Athlonius* hostes.

B. Stat nunquam revocare acies, neque condere Ferrum
Jam strictum, dum Rex malè partas evomat Urbes
Gallicus, & multâ cogatur clade Triumphos
Reddere venales, emptasque refundere Gentes.

C. Vera refers; atque hoc fas est sperare futurum;
Nempe inopes extrema premit penuria *Gallos*,
Jamdudum populos Thesauro emunxit, & omnes
Expressit *Lodoicus* opes: in castra verendi
Templorum ornatus, & Relligiosa supellex
Tandem devenient; Paupertas scilicet Illum
Sanctorum Effigies adiget violare, manuque
Sacrilegâ spoliare Auro venerabile Lignum.

A. At timeo graviora: gemens Hispanica Classis
Materie Nummorum, & multo foeta Metallo
Solis ab Occasu *Gallorum* ad littora dives
Portat opem pondus, Bellique alimenta futuri.

B. Hos etiam depone metus; meliora *Britannis*
Forfan Fata volunt; non has Vigilantia *Bembi*
Nequicquam observat Naves, quassæque *Tyranni*
Haud temerè rediere rates: quin fortè dolebit
Gallia, dum gazis hostile *Hispania* bellum
Nutrit, & in nostros dives venit *India* portus.

Ut tandem Illorum, queis nunc incerta futuri
Foelices vovet Eventus, ad sydera laudes
Tollat, & Heroum celebret *Rhedycina* Triumphos.

Johannes Moore,
Johannes Lamb,
Samuel Moore, } è Collegio Wadhamsi Su-
perioris Ordinis Com-
mensales.

Peroratio.

Nimis diu (*Academici*) querimoniis, lachrymis, & defunctorum Principum Exequiis affuevistis. Proderunt inter hoc biennium doloris & Ingenii vestri documenta, frequentiora quam viderunt priores anni, aut (faxint Dii) posterius videant. At tandem post novennii Periodum redit dies, avidissimis omnium votis expectatus, avidissima omnium vota plusquam explens. Dies qui materiam vobis suppeditavit, arduam, augustam, vestro Ingenio dignam; qui & Ingenium vestrum, materię utcunque arduę, utcunque augustę, non impar prodidit. At quo animo, *Eruditi Juvenes*, vestris pręconiis me accingam? Quę spe fretus provinciam tam duram suscipiam? quam si digne exequi, vel sperare audeam, nec satis tenuitatem meam, aut vestram dignitatem perspectam haberem. Penes vos est, *Egregii Adolescentes*, penes vos solos tot naturę dotibus tam large instructos, vos, exercitatione scribendi dicendique plane consummatos, hoc quantumcunque est muneris feliciter obire. Penes illos est Oratores, quos ea verborum copiā affluentes, iis Rhetoricę illecebris delinientes, iis Orationis nervis persuadentes modo audivimus: quos imitari cum possim, pro meritis laudare frustrā contenderem. At Encomiis vestris etsi impar immorari tamen gestirem, nisi, quam vos tantopere celebrastis *Reginam*, & à nobis aliquod laudis vectigal exigeret.

Et hic unde mihi exordiri, immo ubi desinere licebit? Neminem latet quā reverentiā coronam *Princeps* adhuc habuit, neminem quo penē fastidio habet *Regina*. Solum, quod nonnulli tantoperē ambiunt ut quantivis emptum velint, invita penē ascendit; Ascendit tamen, & ideo *Anglię* pręesse dignata est, quo posset *Anglię* plus prodesse. Quam lætos dies, quam auspiciatos *Hujus* sub Patrocinio jure sibi pollicetur *Britannia*! Nihil de aris & focus, nihil de Religione sollicita est. Quippe quam novit Illius tutelę commissam, Illius in finem depositam, ut nusquam aliās posset sincerius foveri, nusquam autoritate firmitus muniri, nusquam exemplo efficacius commendari. Nihil de odiis domesticis, & intestinis diffidiis extimescit. Sub quā nationes longē distitę, alio

viventes

viventes cœlo, aliâ linguâ, aliis moribus usæ, coalescunt; Idem populus crebro sermonis & necessitudinis commercio devinctus, eandem auram hauriens, iisdem legibus, eâdem *Reginâ*, omnibus iisdem usus dissidebit? Quæ *Germanos*, *Belgas*, aliosque fœderatos & firmiter devinctos tenet, à discordiis & simultatibus *Britannos* non reprimet? Quæ apud *exteros* tantum potest, apud *suos* parum valebit? Hos animos Dii semper *Anglis* amoveant, & profecto amoveant. Nihil denuo belli apparatus, nihil conjuratæ *Gallorum* & *Hispanorum* minæ terroris incutiunt. Novit *Gallia*, majori quam vellet documento experta est, nec impunè posse cum *Britannis* dimicari, nec quovis pacto reportari Victoriâ. Recordatur adhuc (neque enim tanti vulneris facilè potest oblivisci) pulsæ & fugatæ classis naves alias undis, alias Incendio pereuntes, reliquas Victoriæ instar habere ad Portus & latebras confugisse. Sed nec dum sua auspicia, suos Divos *ANNA* præbuit; nec dum *Illustrissimus ANNÆ Conjux* suis consiliis rem militarem administravit. Recordatur *Hispania* totum gentis thesaurum quantum ipsa potuit congerere, quantum Orbis quem vectigalem habuit suppeditare, partim ab *Anglis* direptum partim undis absorptum periisse. Recordatur, & inde quid mox capiet detrimenti conjecturâ non vanâ præfagit. Subit quid olim potuit *Elisa*, & inde quid *ANNA* potest non injuria perhorrescit. Subit alias in Oceano periclitari divitias, quibus se spoliata, aliam classem, quam demersam aut incensam deflebit.

At Te in hoc venerabilium virorum confessu, Te, *Ormonde*, magnum Academiæ decus & præsidium, ubicunque inciderunt Oculi desiderant. Te, quem Musis tuis, quem Academiæ vacare speravimus, labantis *Europæ* negotia in transmarinis occupatum detinent: cunctique laudes tuas satis jam amplas audires, novum gloriæ Incrementum, & uberiores juventuti tuæ materiam investigas. At cum te coram intueri, & mirari non concessum sit; votis saltem, quod possumus, absentem prosequemur. Ubicunque peregrinaris, profectionem fortunatam; quamcunque rem agis, exitum lætum, felicem, te dignum fortiaris. Si pacem tecum & salutem afferas, populum tibi precamur fidum, legum vestrarum & salutis suæ amantissimum; si bellum, militiam faustam &

& gloriosam, reditum prosperum & maturum. Hanc expeditionem aliàs ac illam olim & melioribus utinam auspiciis Dii fortunent. Et auguror suas fore *Galliæ* Infortunii vices, & *Ludovicum* cladem illam ad Portum *Vindanam* jam magno luiturum. Te, *Ormonde*, intueri videor illius loci stragem abundè ulciscentem. Te intueri videor deletas urbes, naves incensas, fusos exercitus *Anglorum* Manibus immolare, & cladem illam foenoratam *Galliæ* rependere. At parcus, *Dux magne*, parcus vitæ discrimen adeas. Per *Reginam*, sub quâ summâ cum virtute stipendia facis; per *Academiam*, cui summo cum honore præfides, obtestamur ut diu velis sub *Illâ* mereri, diu velis *huic* præesse.

Gratulatur sibi interim *Academia* Eum *Ormondi* peregrinantis vices gerere, qui *Ormondi* peregrinantis desiderium quam maximè compensat. Tibi, *Insignissime Vice-Cancellarie*, acceptum refert, ut *Cancellario* suo facilius possit carere. Tibi, cujus singulares & eximias virtutes recensere si conarer, meherculè frustra essem. Quo studio litteras promoves, quo exemplo ornas, quàm obstinato animo corrigendis moribus te accingis, nemo nescit. Facilitate alii & remissâ nimis mansuetudine gloriæ velificati sunt: constantia animi & severitas tibi dignitatem conciliant. Alii popularem auram nimis anxie captantes officio superfederunt; tibi de famâ parùm sollicito pertinaciter benefacere decretum est. Ita quo minus gloriam ambis, eo magis assequutus es.

Carolus Scott,

A. M. Nov. Coll. Socius.

F I N I S.

